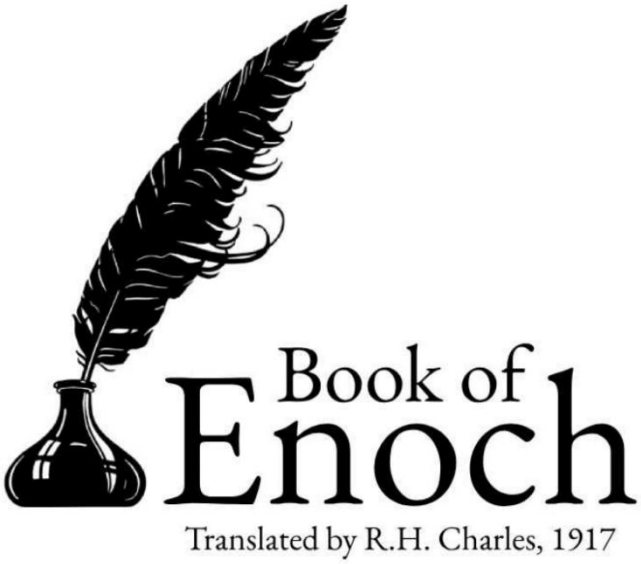

Knjiga Enoha

POGLAVJE 1

1. Besede Enohovega blagoslova, s katerimi je blagoslovil izvoljene in pravične, ki bodo živeli v dnevu stiske, ko bodo vsi hudobni in brezbožni odstranjeni.
2. In začel je svojo priliko in rekel: »Henoh, pravični mož, čigar oči je Bog odprl, je videl prikazen Svetega v nebesih, ki so mi jo pokazali angeli. Od njih sem slišal vse in od njih sem razumel, kar sem videl, vendar ne za ta rod, ampak za daljni, ki prihaja.«
3. Glede izvoljenih sem rekel in o njih začel svojo prispodobo: Sveti Veliki bo prišel iz svojega bivališča,
4. In večni Bog bo stopil na zemljo, celo na goro Sinaj, in se bo prikazal iz svojega tabora in se prikazal v moči svoje moči z nebes nebes.
5. In vse bo prevzel strah, in Stražarji se bodo tresli, in velik strah in trepet jih bosta zgrabila do konca zemlje.
6. Visoke gore se bodo stresle in visoki griči se bodo znižali in se bodo stopili kakor vosek pred plamenom,
7. Zemlja bo vsa raztrgana in vse, kar je na zemlji, bo propadlo in sodba bo prišla nad vse ljudi.
8. S pravičnimi pa bo sklenil mir. Izvoljene bo varoval in usmiljenje bo nad njimi. In vsi bodo pripadali Bogu, in bodo srečni in vsi bodo blagoslovljeni. In vsem jim bo pomagal, in prikazala se jim bo luč in sklenil bo mir z njimi.
9. In glej! Prihaja z desettisoči svetih svojih, da izvrši sodbo nad vsemi in pokonča vse brezbožne: in da obsodi vse meso za vsa dela njihove brezbožnosti, ki so jih brezbožno storili, in za vse hude besede, ki so jih brezbožni grešniki govorili proti njemu.

POGLAVJE 2

1. Opazujte vse, kar se dogaja na nebu, kako ne spreminjajo svojih orbit, in svetila, ki so na nebu, kako vsa vzhajajo in zahajajo po vrsti, vsako ob svojem času, in ne kršite njihovega določenega reda.
2. Poglejte zemljo in bodite pozorni na stvari, ki se dogajajo na njej od začetka do konca, kako neomajne so, kako se nič od stvari na zemlji ne spreminja, ampak vsa Božja dela so vam vidna.
3. Poglejte poletje in zimo, kako je vsa zemlja napolnjena z vodo, in oblaki, rosa in dež ležijo na njej.

POGLAVJE 3

Opazujte in poglejte, kako pozimi vsa drevesa izgledajo, kot da so ovenela in odvrgla vse liste, razen štirinajstih dreves, ki ne izgubijo listja, ampak ohranijo staro listje dve do tri leta, dokler ne pride novo.

POGLAVJE 4

In spet, opazujte poletne dni, kako je sonce nad zemljo nasproti nje. In iščete senco in zavetje zaradi sončne vročine, in zemlja gori od vse večje vročine, tako da ne morete stopati po zemlji ali po skali zaradi njene vročine.

POGLAVJE 5

1. Opazujte, kako se drevesa pokrivajo z zelenimi listi in rodijo sadove: zato bodite pozorni in vedite o vseh njegovih delih in spoznajte, kako jih je take ustvaril On, ki živi večno.
2. In vsa Njegova dela se tako nadaljujejo iz leta v leto, na veke, in vse naloge, ki jih opravljajo zanj, in njihove naloge se ne spreminjajo, ampak kakor je Bog določil, tako se zgodi.
3. In glejte, kako morje in reke na podoben način izpolnjujejo in ne spreminjajo svojih nalog od Njegovih zapovedi.
4. Vi pa niste bili stanovitni in niste izpolnjevali Gospodovih zapovedi, temveč ste se obrnili stran in govorili ošabne in trde besede s svojimi nečistimi usti proti njegovi veličini. Oh, vi trdosrčni, ne boste našli miru.
5. Zato boste preklinjali svoje dni in leta vašega življenja bodo izginila, leta vašega pogubljenja se bodo pomnožila v večnem prekletstvu in ne boste našli usmiljenja.
6. Tiste dni boste svoja imena naredili za večno prekletstvo vsem pravičnim in vsi, ki preklinjajo, bodo po vas preklinjali in vsi grešniki in brezbožniki bodo po vas preklinjali. In za vas, brezbožne, bo prekletstvo. In vsi ... se bodo veselili in odpuščanje grehov in vsaka milost, mir in potrpežljivost: Zanje bo odrešenje, dobra luč. In za vse vas grešnike ne bo odrešenja, ampak nad vsemi vami bo ostalo prekletstvo.
7. Za izvoljene pa bo luč, veselje in mir in podedovali bodo zemljo.
8 In takrat bo izvoljenim dana modrost, in vsi bodo živeli in nikoli več ne bodo grešili, bodisi zaradi brezbožnosti bodisi zaradi ošabnosti: ampak modri bodo ponižni.
9 In ne bodo več prestopili, ne bodo grešili vse dni svojega življenja, ne bodo umrli zaradi božje jeze ali srda, ampak bodo dopolnili število dni svojega življenja. In njihovo življenje se bo povečalo v miru in leta njihovega veselja se bodo pomnožila v večnem veselju in miru, vse dni njihovega življenja.

POGLAVJE 6

1. In zgodilo se je, ko so se človeški otroci namnožili, da so se jim v tistih dneh rodile lepe in ljubke hčere.
2. In angeli, otroci nebes, so jih videli in si jih zaželeli ter rekli drug drugemu: 'Pridite, izberimo si žene izmed človeških otrok in sporodimo si otroke.'
3. In Semjâzâ, ki je bil njihov vodja, jim je rekel: »Bojim se, da se ne boste strinjali s tem dejanjem in da bom moral sam plačati kazen za velik greh.«
4. In vsi so mu odgovorili in rekli: 'Prisežemo vsi in se z medsebojnimi prekletstvi zavežemo, da ne bomo opustili tega načrta, ampak bomo to storili.'
5. Nato so vsi skupaj prisegli in se zavezali k medsebojnim preklinjanjem.
6. In bilo jih je vseh dvesto; ki so se v Jeredovih dneh spustili na vrh gore Hermon in jo imenovali gora Hermon, ker so na njej prisegli in se zavezali k medsebojnim preklinjanjem.
7. In to so imena njihovih voditeljev: Sêmîazâz, njihov voditelj, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. To so njihovi desetarji.

POGLAVJE 7

1. In vsi drugi so si skupaj z njimi vzeli žene in vsak si je izbral eno. Začeli so hoditi k njim in se z njimi oskrunjati. Naučili so jih čarovnij in urok ter rezanja korenin in jih seznanili z rastlinami.
2. In spočeli sta in rodili velikane, katerih višina je bila tri tisoč komolcev:
3. Ki je požrl vse človeške pridobitve. In ko jih ljudje niso mogli več vzdrževati,
4. Velikani so se obrnili proti njim in požrli človeštvo.
5. In začeli so grešiti proti pticam, zverem, plazilcem in ribam ter požirati meso drug drugega in piti kri.
6. Tedaj je zemlja obtožila brezpravne.

POGLAVJE 8

1. In Azazel je učil ljudi izdelovati meče, nože, ščite in oklepe ter jim razkril kovine zemlje in umetnost njihove obdelave, zapestnice, okraske, uporabo antimona, olepševanje vek, vse vrste dragih kamnov in vse barvne tinkture.
2. In pojavilo se je veliko brezbožnosti in so se prepuščali nečistovanju in so bili zavedeni ter so se pokvarili na vseh svojih potih. Semjâzâ je učil čarovnije in rezanje korenin, Armârôs razreševanje čarovnij, Barâqîjâl je učil astrologijo, Kôkabêl ozvezdja, Ezêqêêl poznavanje oblakov, Araqiêl znamenja zemlje, Shamsiel znamenja sonca in Sariêl gibanje lune. In ko so ljudje umirali, so jokali in njihov krik se je dvigal do neba ...

POGLAVJE 9

1. In potem so Mihael, Uriel, Rafael in Gabrijel pogledali z neba in videli, kako se je na zemlji prelivalo veliko krvi in kako se je na zemlji dogajala vsa brezpravnost.
2. In rekli so drug drugemu: »Zemlja, ki je postala brez prebivalcev, vpije, glas njihovega vpitja se dviga do nebeških vrat.«
3. In sedaj vam, sveti nebeški, duše ljudi vlagajo svojo prošnjo in pravijo: "Prinesite naš primer pred Najvišjega."
4. In rekli so Gospodu vekov: 'Gospod gospodov, Bog bogov, Kralj kraljev in Bog vekov, prestol tvoje slave stoji za vse rodove vekov in tvoje ime je sveto, slavno in blagoslovljeno za vse veke!'
5. Ti si ustvaril vse stvari in imaš oblast nad vsem: in vse stvari so gole in odkrite pred tvojimi očmi, in ti vidiš vse stvari in nič se ne more skriti pred teboj.
6. Vidiš, kaj je storil Azazel, ki je učil vso krivičnost na zemlji in razkril večne skrivnosti, ki so bile shranjene v nebesih in so se jih ljudje trudili naučiti:
7. In Semjâzâ, ki si mu dal oblast, da vlada nad svojimi tovariši.
8. In hodili so k hčeram človeškim na zemlji in spali z ženskami ter se oskrunili in jim razkrili vse vrste grehov.
9. In ženske so rodile velikane in vsa zemlja je bila zato napolnjena s krvjo in krivico.
10. In sedaj, glejte, duše umrlih jokajo in se zbirajo pred nebeškimi vrati, in njihovo jokanje se je dvignilo in ne more prenehati zaradi brezpravnih dejanj, ki se dogajajo na zemlji.
11. In Ti veš vse stvari, preden se zgodijo, in Ti te stvari vidiš in jih prenašaš, in nam ne poveš, kaj naj storimo z njimi glede tega.'

POGLAVJE 10

1. Tedaj je spregovoril Najvišji, Sveti in Veliki, in poslal Uriela k Lamehovemu sinu in mu rekel:
2. Pojdi k Noetu in mu reci v mojem imenu: »Skrij se!« in mu razkrij konec, ki se bliža: da bo vsa zemlja uničena in da bo kmalu prišel potop na vso zemljo in uničil vse, kar je na njej.
3. In zdaj mu povej, da bo lahko pobegnil in da se bo njegovo potomstvo ohranilo za vse rodove sveta.'
4. In Gospod je spet rekel Rafaelu: »Zveži Azazelu roke in noge ter ga vrzi v temo; in naredi odprtino v puščavi, ki je v Dûdâêlu, in ga vrzi vanjo.«
5. In položite nanj grobe in nazobčane skale ter ga pokrijte s temo in naj tam ostane za vedno, in pokrijte mu obraz, da ne bo videl svetlobe.
6. In na dan velike sodbe bo vržen v ogenj. In ozdravi zemljo, ki so jo angeli pokvarili, in oznani ozdravitev zemlje, da ozdravijo kugo in da vsi človeški otroci ne bodo pogubljeni zaradi vseh skrivnosti, ki so jih razkrili Varuhi in jih naučili svoje sinove.
8. In vsa zemlja je bila pokvarjena zaradi del, ki jih je učil Azazel: njemu pripišite ves greh.'
9. In Gabrielu je rekel Gospod: »Pojdi proti barabam in prekletim otrokom in proti otrokom nečistosti. Iztrebi otroke nečistosti in otroke Stražarjev izmed ljudi in jih popelji ven. Pošlji jih enega proti drugemu, da se bodo v boju uničili, kajti ne bodo imeli dolgih dni.«
10. In nobena prošnja, ki jo bodo njihovi očetje imeli do tebe, ne bo uslišana njihovim očetom v njihovem imenu; kajti upajo, da bodo živeli večno življenje in da bo vsak od njih živel petsto let.

11. In Gospod je rekel Mihaelu: »Pojdi, zveži Semjazo in njegove tovariše, ki so se združili z ženskami, tako da so se z njimi oskrunili v vsej njihovi nečistosti.«
12. In ko se bodo njihovi sinovi pobili drug drugega in bodo videli uničenje svojih ljubljenih, jih trdno zvežite za sedemdeset rodov v dolinah zemlje, do dneva njihove sodbe in njihovega konca, dokler se ne izvrši sodba, ki traja večno in na veke.
13. V tistih dneh jih bodo odpeljali v ognjeno brezno, v mučenje in ječo, v kateri bodo zaprti za vedno.
14. In kdor bo obsojen in uničen, bo odtlej z njimi zvezan do konca vseh rodov.
15. In uničite vse duhove pokvarjenih in otroke Varuhov, ker so krivili človeštvo.
16. Uničite vso krivico z obličja zemlje in naj se konča vsako zlo delo: in naj se pojavi rastlina pravičnosti in resnice: in izkazala se bo za blagoslov; dela pravičnosti in resnice bodo zasajena v resnici in veselju na veke.
17 In tedaj bodo vsi pravični rešeni in bodo živeli, dokler ne bodo imeli tisoč otrok, in vse dni svoje mladosti in starosti bodo dopolnili v miru.
18 In takrat bo vsa zemlja obdelovana v pravičnosti in vsa bo zasajena z drevesi in polna blagoslova.
19. In na njem bodo zasadili vsa zaželena drevesa in na njem bodo zasadili trto; in trta, ki jo bodo na njem posadili, bo dajala obilo vina, in vse seme, ki bo na njem posejano, bo rodilo tisoč semen, in vsaka mera oljk bo dala deset stiskalnic olja.
20. In očisti zemljo vsega zatiranja in vse krivice in vsega greha in vse brezbožnosti; in vso nečistost, ki se dela na zemlji, iztrebi z obličja zemlje.
21. In vsi človeški otroci bodo postali pravični in vsi narodi mi bodo izkazovali čaščenje in me bodo hvalili in vsi me bodo častili. In zemlja bo očiščena vse oskrunjenosti in vsega greha in vse kazni in vsega mučenja in nikoli več jih ne bom pošiljal nanjo iz roda v rod in na veke.

POGLAVJE 11

1. In v tistih dneh bom odprl zakladnice blagoslova, ki so v nebesih, da jih pošljem na zemljo nad delo in trud človeških otrok.
2. In resnica in mir bosta povezana skozi vse dni sveta in skozi vse človeške rodove.

POGLAVJE 12

1. Pred temi stvarmi je bil Enoh skrit in nihče od človeških otrok ni vedel, kje je skrit, kje prebiva in kaj se je z njim zgodilo.
2. Njegova dela so bila povezana z varuhi in njegovi dnevi so bili s svetimi.
3. In jaz, Enoh, sem blagoslavljal Gospoda veličastva in Kralja vekov, in glej! Stražarji so me imenovali Enoh, pisar, in mi rekli:
4. »Henoh, pisar pravičnosti, pojdi in povej nebeškim čuvajem, ki so zapustili visoko nebo, sveti večni kraj, in se oskrunili z ženskami ter storili, kakor storijo otroci zemlje, in si vzeli žene: 'Storili ste veliko uničenje na zemlji:'«
5. In ne boste imeli miru ne odpuščanja grehov, in ker se veselijo svojih otrok,
6. Videli bodo umor svojih ljubljenih in objokovali bodo uničenje svojih otrok ter prosili v večnost, toda usmiljenja in miru ne boste dosegli.«

POGLAVJE 13

1. In Henoh je šel in rekel: »Azazel, ne boš imel miru: huda sodba je izrečena proti tebi, da te vklenejo.«
2. In ne boš deležen strpnosti in ne boš deležen prošnje zaradi krivice, ki si jo učil, in zaradi vseh del brezbožnosti, krivice in greha, ki si jih pokazal ljudem.«
3. Tedaj sem šel in govoril z vsemi skupaj, in vsi so se prestrašili, in obšel jih je strah in trepet.
4. In prosili so me, naj jim sestavim prošnjo, da bi našli odpuščanje, in naj njihovo prošnjo preberem v navzočnosti Gospoda nebes.
5. Kajti odtlej niso mogli več govoriti z Njim niti dvigniti oči proti nebu zaradi sramu zaradi grehov, zaradi katerih so bili obsojeni.
6. Nato sem napisal njihovo prošnjo in molitev glede njihovega duha in njihovih dejanj posamično ter glede njihovih prošenj za odpuščanje in podaljšanje dni.
7. Šel sem in sedel k Danovim vodam v Danovi deželi, južno od Hermona, zahodno od njega. Bral sem njihovo prošnjo, dokler nisem zaspal.
8. In glej, sanje so se mi prikazale in prikazni so se mi zgrnile nadenj, in videl sem prikazni kazni, in glas mi je ukazal, naj to povem sinovom nebes in jih okaram.
9. Ko sem se zbudil, sem prišel k njim, in vsi so sedeli zbrani in jokali v Abelsjaîlu, ki je med Libanonom in Sênêsêrjem, z zakritimi obrazi.
10. In pripovedoval sem jim vse vizije, ki sem jih imel v spanju, in začel sem govoriti besede pravičnosti in grajati nebeške Stražarje.

POGLAVJE 14

1. Knjiga besed pravičnosti in opomina večnih Varuhov v skladu z ukazom Svetega Velikega v tisti viziji.
2. V spanju sem videl, kar bom zdaj povedal z jezikom mesa in z dihom svojih ust: kar je Veliki dal ljudem, da se z njim pogovarjajo in razumejo s srcem.
3. Kakor je ustvaril človeka in mu dal moč razumevanja besede modrosti, tako je ustvaril tudi mene in mi dal moč, da grajam Stražarje, otroke nebes.
4. Napisal sem tvojo prošnjo in v moji viziji se je zdelo tako, da ti tvoja prošnja ne bo uslišana v vseh dneh večnosti in da je bila nad teboj dokončno izrečena sodba: da, tvoja prošnja ti ne bo uslišana.
5. In odtlej se ne boš več povzpel v nebesa, za vso večnost, in v zemeljske vezi je izdan odlok, da te zveže za vse dni sveta.
6. In da boste prej videli uničenje svojih ljubljenih sinov in da jih ne boste imeli veselja, ampak bodo padali pred vami pod mečem.
7. In tvoja prošnja zanje ne bo uslišana, niti tvoja, četudi jokaš in moliš ter izgovarjaš vse besede, ki so zapisane v pismu, ki sem ga napisal.
8. In prikazen mi je bil prikazan takole: Glej, v prikazni so me vabili oblaki in megla me je klicala, in tok zvezd in bliski so me pospeševali in pospeševali, in vetrovi v

prikazni so me pognali v zrak in me dvignili navzgor in ponesli v nebesa.
9. In šel sem noter, dokler se nisem približal zidu, ki je bil zgrajen iz kristalov in obdan z ognjenimi jeziki: in začel me je strašiti.
10. In šel sem v ognjene jezike in se približal veliki hiši, ki je bila zgrajena iz kristalov: in stene hiše so bile kot mozaik tla iz kristalov, in njena podlaga je bila iz kristala.
11. Njegov strop je bil kakor pot zvezd in bliskov, med njimi pa so bili ognjeni kerubi, njihovo nebo pa je bilo čisto kakor voda.
12. Plameneči ogenj je obdajal obzidje in njegova vrata so gorela od ognja.
13. In vstopil sem v tisto hišo, in bila je vroča kakor ogenj in hladna kakor led: v njej ni bilo nobenih življenjskih radosti: strah me je preplavil in trepet me je obšel.
14. Trepetal sem in se tresel, zato sem padel na obraz.
15. In videl sem prikazen: In glej, tam je bila druga hiša, večja od prve, in celotna vrata so bila odprta pred mano in so bila zgrajena iz ognjenih plamenov.
16. In v vseh pogledih je tako blestel v sijaju, veličastnosti in obsegu, da vam ne morem opisati njegovega sijaja in obsega.
17. In njegova tla so bila iz ognja, nad njim pa so bile bliski in pot zvezd, in tudi njegov strop je bil iz plamenečega ognja.
18. In pogledal sem in v njem zagledal vzvišen prestol, njegov videz je bil kakor kristal, in njegova kolesa kakor sijoče sonce, in tam je bila prikazen kerubov.
19. In izpod prestola so prihajali potoki plamenečega ognja, tako da nisem mogel gledati vanj.
20. In Velika Slava je sedela na njem, in Njegova oblačila so se svetila močneje od sonca in bila bela od katerega koli snega.
21. Noben od angelov ni mogel vstopiti in videti njegovega obraza zaradi veličastnosti in slave in nobeno meso ga ni moglo videti.
22. Plameneči ogenj je bil okoli njega in velik ogenj je stal pred njim in nihče okoli se mu ni mogel približati: desettisočkrat desettisoč jih je stalo pred njim, vendar ni potreboval svetovalca.
23. In najsvetejši, ki so bili blizu Njega, se niso ponoči umaknili niti odstopili od Njega.
24. Do takrat sem bil na obrazu in trepetal. Gospod me je poklical s svojimi usti in mi rekel: 'Pridi sem, Henoh, in poslušaj mojo besedo.'
25. In eden svetih je prišel k meni in me zbudil, in me je prisilil, da sem vstal in se približal vratom; in sklonil sem se z obrazom navzdol.

POGLAVJE 15

1. In odgovoril mi je in slišal sem njegov glas: 'Ne boj se, Enoh, pravični mož in pismouk pravičnosti! Pridi sem in poslušaj moj glas.'
2. In pojdi in reci nebeškim čuvajem, ki so te poslali, da posreduješ zanje: "Posredujte" za ljudi, ne pa ljudje za vas:
3. Zakaj ste zapustili visoko, sveto in večno nebo ter ležali z ženskami in se oskrunili s hčerami človeškimi in si vzeli žene ter ravnali kakor otroci zemlje in si za sinove rodili velikane?
4. In čeprav ste bili sveti, duhovni, živeli večno življenje, ste se oskrunili z žensko krvjo in rodili otroke z meseno krvjo in ste kakor otroci človeški poželeli meso in kri, kakor tudi tisti, ki umirajo in propadajo.
5. Zato sem jim dal tudi žene, da bi jih lahko oplodile in z njimi rodile otroke, da jim tako na zemlji nič ne bi manjkalo.
6. Toda prej ste bili duhovni, živeli ste večno življenje in ste bili nesmrtni za vse rodove sveta.
7. Zato vam nisem določil žen, kajti duhovni v nebesih prebivajo v nebesih.
8. In sedaj, velikani, ki so nastali iz duhov in mesa, se bodo na zemlji imenovali zli duhovi in na zemlji bodo prebivali.
9. Zli duhovi so izšli iz njihovih teles; ker so rojeni iz ljudi, in od svetih Varuhov je njihov začetek in prvobitni izvor; bodo zli duhovi na zemlji in zli duhovi se bodo imenovali.
10. Kar se tiče nebeških duhov, bodo prebivali v nebesih, duhovi zemlje, ki so se rodili na zemlji, pa bodo prebivali na zemlji.
11. In duhovi velikanov stiskajo, zatirajo, uničujejo, napadajo, se bojujejo in povzročajo uničenje na zemlji ter povzročajo težave: ne jedo, a kljub temu so lačni in žejni ter povzročajo žalitve. In ti duhovi se bodo dvignili proti človeškim otrokom in proti ženskam, ker so iz njih izšli.

POGLAVJE 16

1. Od dni pokola, uničenja in smrti velikanov, iz duš katerih mesa bodo duhovi, ko bodo odšli, uničili brez sodbe – tako bodo uničevali do dneva konca, velike sodbe, v kateri se bo doba končala, nad Stražarji in brezbožniki, da, bo v celoti končana.
2. In sedaj, glede Varuhov, ki so te poslali, da posreduješ zanje, ki so bili prej v nebesih, jim reci:
3. »Bili ste v nebesih, a vse skrivnosti vam še niso bile razodete in poznali ste ničvredne, in te ste v trdosrčnosti svojih razodeli ženskam, in po teh skrivnostih ženske in moški povzročajo veliko hudega na zemlji.«
4. Zato jim reci: »Nimate miru.«

POGLAVJE 17

1. In vzeli so me in me odpeljali na kraj, kjer so bili tisti, ki so bili tam, kakor plameneč ogenj in so se, kadar so želeli, prikazali kot ljudje.
2. In odpeljali so me v kraj teme in na goro, katere vrh je segal do neba.
3. In videl sem kraje svetil in zakladnice zvezd in groma ter v skrajnih globinah, kjer so bili ognjeni lok in puščice ter njihov tul, ognjeni meč in vse bliski.
4. In peljali so me k živim vodam in k ognju zahoda, ki sprejema vsak sončni zahod.
5. In prišel sem do ognjene reke, v kateri ogenj teče kakor voda in se izliva v veliko morje proti zahodu.
6. Videl sem velike reke in prišel sem do velike reke in do velike teme in šel na kraj, kjer ne hodi nobeno meso.
7. Videl sem gore zimske teme in kraj, od koder tečejo vse vode globin.
8. Videl sem ustja vseh rek na zemlji in ustje brezna.

POGLAVJE 18

1. Videl sem zaklade vseh vetrov: videl sem, kako je z njimi opremil vse stvarstvo in trdne temelje zemlje.
2. In videl sem vogelni kamen zemlje: videl sem štiri vetrove, ki nosijo zemljo in nebesni svod.
3. In videl sem, kako vetrovi raztezajo nebesne oboke in imajo svoj položaj med nebom in zemljo: to so stebri nebes.
4. Videl sem nebeške vetrove, ki so se obračali in pripeljali obod sonca in vse zvezde k njihovemu zahodu.
5. Videl sem vetrove na zemlji, ki so nosili oblake: videl sem poti angelov. Videl sem na koncu zemlje nebesni svod zgoraj.
6. In nadaljeval sem pot in zagledal kraj, ki gori podnevi in ponoči, kjer je sedem gora veličastnih kamnov, tri proti vzhodu in tri proti jugu.
7. In tiste proti vzhodu, ena je bila iz barvnega kamna, ena iz bisera, ena iz hiacinta, tiste proti jugu pa iz rdečega kamna.
8. Srednji pa je segal do neba kakor Božji prestol iz alabastra, vrh prestola pa je bil iz safirja.
9. In videl sem plameneč ogenj. In onkraj teh gora je kraj, konec velike zemlje: tam so bila nebesa dopolnjena.
10. In videl sem globoko brezno s stebri nebeškega ognja, in med njimi sem videl padati ognjene stebre, ki so bili neizmerno enaki tako proti višini kot proti globini.
11. In onkraj tistega brezna sem videl kraj, ki ni imel nebesnega svoda zgoraj in trdno utemeljene zemlje pod seboj: na njem ni bilo vode in ptic, ampak je bil to pust in grozljiv kraj.
12. Videl sem tam sedem zvezd, podobnih velikim gorečim goram, in ko sem jih vprašal,
13. Angel je rekel: »Ta kraj je konec neba in zemlje: to je postalo ječa za zvezde in nebeško vojsko.«
14. In zvezde, ki se kotalijo po ognju, so tiste, ki so prestopile Gospodovo zapoved na začetku svojega vzhoda, ker se niso pojavile ob določenih časih.
15. In razsrdil se je nanje in jih zvezal do časa, ko se bo njihova krivda izpolnila, celo za deset tisoč let.

POGLAVJE 19

1. In Uriel mi je rekel: 'Tukaj bodo stali angeli, ki so se povezali z ženskami, in njihovi duhovi, ki prevzemajo številne različne oblike, oskrunjajo človeštvo in ga bodo zavedli, da bo žrtvovalo demonom kot bogovom, tukaj bodo stali do dneva velike sodbe, na kateri bodo sojeni, dokler ne bodo končani.'
2. In tudi ženske angelov, ki so zašle na slepo pot, bodo postale sirene.«
3. In jaz, Henoh, sem sam videl vizijo, konce vseh stvari: in nihče ne bo videl, kakor sem videl jaz.

POGLAVJE 20

1. In to so imena svetih angelov, ki bdijo.
2. Uriel, eden od svetih angelov, ki je nad svetom in nad Tartarjem.
3. Rafael, eden od svetih angelov, ki je nad človeškimi duhovi.
4. Raguel, eden od svetih angelov, ki se maščuje nad svetom svetil.
5. Mihael, eden od svetih angelov, namreč tisti, ki je postavljen nad najboljšim delom človeštva in nad kaosom.
6. Saraqâêl, eden od svetih angelov, ki je postavljen nad duhovi, ki grešijo v duhu.
7. Gabriel, eden od svetih angelov, ki je nad Rajem in kačami ter Kerubi.
8. Remiel, eden od svetih angelov, ki ga je Bog postavil nad tiste, ki vstanejo.

POGLAVJE 21

1. In nadaljeval sem tja, kjer je bilo kaotično.
2. In tam sem videl nekaj grozljivega: nisem videl ne nebes zgoraj ne trdno utemeljene zemlje, temveč kaotičen in grozljiv kraj.
3. In tam sem videl sedem zvezd na nebu, povezanih skupaj v njem, kakor velike gore, in goreče v ognju.
4. Tedaj sem rekel: 'Zaradi katerega greha so zvezani in zakaj so bili vrženi sem?'
5. Tedaj je rekel Uriel, eden od svetih angelov, ki je bil z menoj in jim je bil poglavar, in rekel: 'Henoh, zakaj sprašuješ in zakaj hrepeniš po resnici?'
6. Ti so izmed zvezd na nebu, ki so prestopili Gospodovo zapoved in so tukaj zvezani, dokler se ne dopolni deset tisoč let, čas, ki ga povzročajo njihovi grehi.
7. In od tam sem šel na drug kraj, ki je bil še bolj grozljiv od prejšnjega, in videl sem grozljivo stvar: tam je gorel in plapolal velik ogenj, kraj pa je bil razpokan vse do brezna, poln velikih padajočih ognjenih stebrov: niti njegovega obsega niti velikosti nisem mogel videti, niti ugibati.
8. Tedaj sem rekel: 'Kako strašen je ta kraj in kako grozen je na pogled!'
9. Tedaj mi je odgovoril Uriel, eden od svetih angelov, ki je bil z menoj, in mi rekel: 'Henoh, zakaj te je tak strah in trepet?' In odgovoril sem: 'Zaradi tega strašnega kraja in zaradi prizora bolečine.'
10. In mi je rekel: 'Ta kraj je ječa angelov in tukaj bodo zaprti za vedno.'

POGLAVJE 22

1. In od tam sem šel na drug kraj, in pokazal mi je na zahodu drugo veliko in visoko goro iz trde skale.
2. In v njem so bile štiri votline, globoke in široke ter zelo gladke. Kako gladke so te votline, globoke in temne na pogled.
3. Tedaj je odgovoril Rafael, eden od svetih angelov, ki je bil z menoj, in mi rekel:
4. »Te votline so bile ustvarjene prav s tem namenom, da se v njih zberejo duhovi duš mrtvih, da, da se tukaj zberejo vse duše človeških otrok. In ti kraji so bili ustvarjeni, da jih sprejmejo do dneva njihove sodbe in do določenega obdobja, do določenega obdobja, dokler jih ne doleti velika sodba.«
5. Videl sem duhove mrtvih človeških otrok in njihov glas se je povzpel v nebesa in zagovarjal.
6. Nato sem vprašal Rafaela, angela, ki je bil z menoj, in mu rekel: 'Čigav je ta duh, čigar glas prihaja in ustvarja?'

7. In mi je odgovoril in rekel: »To je duh, ki je izšel iz Abela, ki ga je ubil njegov brat Kajn, in se z njim toži, dokler ne bo njegovo potomstvo uničeno z obličja zemlje in njegovo potomstvo iztrebljeno izmed človeškega potomstva.«
8. Potem sem vprašal glede tega in glede vseh votlin: 'Zakaj, kot da bi se ena ločila od druge?'
9. In odgovoril mi je in mi rekel: 'Te tri so bile ustvarjene, da bi se duhovi mrtvih lahko ločili. In takšna ločitev je bila narejena za duhove pravičnih, v katerih je kakor svetel izvir vode.'
10. In to je bilo narejeno za grešnike, ko umrejo in so pokopani v zemlji, in sodba nad njimi ni bila izvršena v njihovem življenju.
11. Tukaj bodo njihovi duhovi ločeni v tej veliki bolečini do velikega dne sodbe in kaznovanja in mučenja tistih, ki preklinjajo za vedno, in povračila za njihove duše. Tam jih bo za vedno zvezal.
12. In takšna delitev je bila narejena za duhove tistih, ki vlagajo svojo prošnjo, ki razkrivajo o svojem uničenju, ko so bili pobiti v dneh grešnikov.
13. Takšno je bilo ustvarjeno za duše ljudi, ki niso bili pravični, ampak grešniki, ki so bili popolnoma prestopili, in prestopnikov. Ti bodo tovariši: toda njihovi duhovi ne bodo ubiti na sodni dan in ne bodo od tam vstali.
14. Tedaj sem hvalil Gospoda slave in rekel: 'Hvaljen bodi moj Gospod, Gospod pravičnosti, ki vlada na veke.'

POGLAVJE 23

1. Od tam sem šel na drug kraj zahodno od koncev sveta.
2. In videl sem goreč ogenj, ki je tekel brez počitka in se ni ustavil s svoje poti ne podnevi ne ponoči, ampak je tekel enakomerno.
3. In vprašal sem: 'Kaj je to, kar ne počiva?'
4. Tedaj mi je Raguel, eden od svetih angelov, ki je bil z menoj, odgovoril in mi rekel: »Ta ognjena pot, ki si jo videl, je ogenj na zahodu, ki preganja vse nebeške svetilke.«

POGLAVJE 24

1. In od tam sem šel na drug kraj na zemlji, in pokazal mi je gorovje ognja, ki je gorelo podnevi in ponoči.
2. In šel sem onkraj in zagledal sedem veličastnih gora, ki so se vse razlikovale druga od druge, in njihovi kamni so bili veličastni in lepi, veličastni kot celota, sijajnega videza in lepe zunanjosti: tri proti vzhodu, ena utemeljena na drugi, in tri proti jugu, ena na drugi, in globoke, grobe grape, od katerih se nobena ni spajala z nobeno drugo.
3. Sedma gora pa je bila sredi teh in jih je prekašala po višini, podobna prestolnemu sedežu; in dišeče drevo je obdajalo prestol.
4. In med njimi je bilo drevo, kakršnega še nikoli nisem vohal, in ni bilo nobenega med njimi, niti ni bilo drugega, ki bi mu bil podoben: imelo je vonj, ki je presegal vse vonjave, in njegovi listi, cvetovi in les ne ovenijo za vedno: in njegov sadež je lep, in njegov sadež je podoben datljem na palmi.
5. Tedaj sem rekel: 'Kako lepo je to drevo in dišeče, njegovi listi so lepi in njegovi cvetovi so zelo očarljivega videza.'
6. Tedaj je odgovoril Mihael, eden od svetih in častitljivih angelov, ki je bil z menoj in njihov vodja.

POGLAVJE 25

1. In mi je rekel: 'Henoh, zakaj me sprašuješ o vonju drevesa in zakaj želiš izvedeti resnico?'
2. Nato sem mu odgovoril: 'Želim vedeti o vsem, še posebej pa o tem drevesu.'
3. In odgovoril je: »Ta visoka gora, ki si jo videl, katere vrh je podoben Božjemu prestolu, je Njegov prestol, kjer bo sedel Sveti Veliki, Gospod Slave, Večni Kralj, ko bo prišel dol, da bi obiskal zemljo z dobroto.«
4. In tega dišečega drevesa se noben smrtnik ne sme dotakniti do velike sodbe, ko se bo maščeval nad vsem in vse za vedno pripeljal do konca. Takrat bo dano pravičnim in svetim.
5. Njegov sad bo za hrano izvoljenim, presadi se v svetišče, v tempelj Gospoda, večnega kralja.
6 Tedaj se bodo veselili in veselili, vstopili bodo v svetišče, vonj po njem bo v njihovih kosteh in dolgo bodo živeli na zemlji, kakor so živeli tvoji očetje. V njihovih dneh se jih ne bo dotaknila žalost, kuga, mučenje ali nesreča.«
7. Potem sem blagoslovil Boga slave, Večnega Kralja, ki je takšne stvari pripravil za pravične in jih ustvaril ter jim obljubil, da jim jih bo dal.

POGLAVJE 26

1. In od tam sem šel v središče zemlje in videl blagoslovljen kraj, kjer so bila drevesa z vejami, ki so stale in cvetele kot razkosano drevo.
2. In tam sem videl sveto goro, in pod goro na vzhodu je bil potok, ki je tekel proti jugu.
3. In proti vzhodu sem zagledal drugo goro, višjo od te, in med njima globoko in ozko sotesko: v njej je tekel tudi potok pod goro.
4. In zahodno od nje je bila druga gora, nižja od prejšnje in manjše višine, in med njima globoka in suha grapa: in še ena globoka in suha grapa je bila na skrajnih koncih treh gora.
5. In vse grape so bile globoke in ozke, oblikovane iz trde skale, in drevesa niso bila zasajena na njih.
6. In čudil sem se skalam in čudil sem se grapi, da, zelo sem se čudil.

POGLAVJE 27

1. Tedaj sem rekel: »Čemu je namenjena ta blagoslovljena dežela, ki je v celoti posejana z drevesi, in ta prekleta dolina med njima?«
2. Tedaj je Uriel, eden od svetih angelov, ki je bil z menoj, odgovoril in rekel: »Ta prekleta dolina je za tiste, ki so prekleti za vedno. Tukaj se bodo zbrali vsi prekleti, ki z ustnicami izgovarjajo neprimerne besede proti Gospodu in o njegovi slavi govorijo trde stvari. Tukaj se bodo zbrali in tukaj bo njihovo mesto sodbe.«

3. V poslednjih dneh jih čaka spektakel pravične sodbe v navzočnosti pravičnih na veke: tukaj bodo usmiljeni slavili Gospoda slave, večnega Kralja.
4. V dneh sodbe nad prvimi ga bodo slavili za usmiljenje, v skladu s katerim jim je določil usodo.'
5. Tedaj sem blagoslovil Gospoda slave in razglasil njegovo slavo ter ga slavno hvalil.

POGLAVJE 28

1. In od tam sem šel proti vzhodu, sredi gorovja puščave, in zagledal sem divjino, ki je bila samotna, polna dreves in rastlin.
2. In voda je bruhnila od zgoraj.
3. Drvela je kot obilen vodotok proti severozahodu in povzročala, da so se na vse strani dvigali oblaki in rosa.

POGLAVJE 29

1. In od tam sem šel na drug kraj v puščavi in se približal vzhodno od tega gorovja.
2. In tam sem videl dišeča drevesa, ki so oddajala vonj kadila in mire, in drevesa so bila podobna mandljevcu.

POGLAVJE 30

1. In onkraj teh sem šel daleč proti vzhodu in zagledal drug kraj, dolino, polno vode.
2. In tam je bilo drevo, barve dišečih dreves, kot je mastika.
3. In na straneh teh dolin sem videl dišeči cimet. In onkraj njih sem nadaljeval proti vzhodu.

POGLAVJE 31

1. In videl sem druge gore, med njimi pa so bili gozdički dreves, iz katerih je tekel nektar, ki se imenuje sarara in galbanum.
2. In onkraj teh gora sem videl drugo goro vzhodno od koncev zemlje, na kateri so rasle aloje, in vsa drevesa so bila polna stacta, podobna mandljevcem.
3. In ko ga je nekdo zažgal, je dišal slajše od katerega koli dišečega vonja.

POGLAVJE 32

1. In po teh dišečih vonjavah sem, ko sem pogledal proti severu čez gore, zagledal sedem gora, polnih izbrane narde in dišečih dreves, cimeta in popra.
2. In od tam sem šel čez vrhove vseh teh gora, daleč proti vzhodu zemlje, in prečkal Eritrejsko morje in se oddaljil od njega ter prečkal angela Zotîêla.
3. In prišel sem v Vrt pravičnosti in zagledal onkraj teh dreves veliko velikih dreves, ki so tam rasla in so bila prijetnega vonja, velika, zelo lepa in veličastna, in drevo modrosti, s katerega jedo in spoznavajo veliko modrost.
4. To drevo je visoko kakor jelka, in njegovi listi so kakor listi rožičevca, in njegov sad je kakor grozdje vinske trte, zelo lep: in vonj drevesa se širi daleč.
5. Potem sem rekel: 'Kako lepo je drevo in kako privlačen je njegov videz!'
6. Tedaj mi je odgovoril sveti angel Rafael, ki je bil z menoj, in rekel: »To je drevo modrosti, od katerega sta jedla tvoj oče, star v letih, in tvoja ostarela mati, ki sta bila pred teboj, in sta se naučila modrosti in jima je bila odprta očesa, in spoznala sta, da sta naga, in bila sta izgnana iz vrta.«

POGLAVJE 33

1. In od tam sem šel do konca sveta in tam videl velike zveri, in vsaka se je razlikovala od druge; in videl sem tudi ptice, ki so se razlikovale po videzu, lepoti in glasu, ena se je razlikovala od druge.
2. In vzhodno od teh zveri sem videl konce zemlje, na katerih počiva nebo, in odprta nebesna vrata.
3. In videl sem, kako zvezde prihajajo na nebu, in preštel sem vrata, iz katerih prihajajo, in zapisal vse njihove odprtine, vsake posamezne zvezde posebej, glede na njihovo število in imena, njihove poti in njihove položaje ter njihove čase in njihove mesece, kakor mi je pokazal Uriel, sveti angel, ki je bil z menoj.
4. Vse mi je pokazal in mi zapisal: tudi njihova imena mi je zapisal, njihove postave in njihove zveze.

POGLAVJE 34

1. In od tam sem šel proti severu do koncev zemlje in tam sem videl veliko in veličastno napravo na koncih vse zemlje.
2. In tukaj sem videl troje nebeških vrat, odprtih v nebu: skozi vsaka od njih prihajajo severni vetrovi: ko pihajo, je mraz, toča, slana, sneg, rosa in dež.
3. In iz enih vrat pihajo v dobro: ko pa pihajo skozi druga dva vrata, je to z nasiljem in stisko na zemlji, in pihajo z nasiljem.

POGLAVJE 35

1. In od tam sem šel proti zahodu do konca zemlje in tam videl troje nebeških vrat odprtih, kakor sem jih videl na vzhodu, enako število vrat in enako število izhodov.

POGLAVJE 36

1. In od tam sem šel na jug, do konca zemlje, in tam zagledal troje odprtih nebesnih vrat: in od tam prihajajo rosa, dež in veter.
2. In od tam sem šel proti vzhodu do koncev neba in tukaj videl tri vzhodna nebesna vrata odprta in majhna vrata nad njimi.
3. Skozi vsak od teh majhnih vrat prehajajo nebeške zvezde in tečejo proti zahodu po poti, ki jim je prikazana.
4. In kolikorkrat sem videl, sem vedno slavil Gospoda slave in nadaljeval sem slaviti Gospoda slave, ki je storil velike in sijajne čudeže, da bi pokazal veličino svojega dela angelom in duhovom in ljudem, da bi lahko hvalili njegovo delo in vse njegovo stvarstvo: da bi lahko videli delo njegove moči in hvalili veliko delo njegovih rok in ga slavili na veke.

POGLAVJE 37

1. Drugo videnje, ki ga je videl, videnje modrosti – ki ga je videl Enoh, sin Jeredov, sinu Mahalalelov, sinu Kainanov, sinu Enóšov, sinu Setov, sinu Adamov.
2. In to je začetek besed modrosti, ki sem jih povzdignil, da bi jih izrekel in povedal tistim, ki prebivajo na zemlji: Poslušajte, možje starodavnih časov, in glejte, vi, ki pridete zatem, besede Svetega, ki jih bom govoril pred Gospodom duhov.
3. Bolje bi bilo, če bi jih razglasili le ljudem starega časa, toda niti tistim, ki pridejo pozneje, ne bomo odrekli začetka modrosti.
4. Gospod duhov mi do danes ni dal takšne modrosti, kot sem jo prejel po svojem vpogledu, po dobri volji Gospoda duhov, ki mi je dal usodo večnega življenja.
5. Povedali so mi tri prilike in povzdignil sem glas ter jih pripovedoval prebivalcem zemlje.

POGLAVJE 38

1. Prva prilika. Ko se bo pojavila skupščina pravičnih in bodo grešniki sojeni za svoje grehe in bodo izgnani z obličja zemlje:
2. In ko se bo Pravični prikazal pred očmi pravičnih, čigar izvoljena dela visijo na Gospodu duhov, in se bo luč prikazala pravičnim in izvoljenim, ki prebivajo na zemlji, kje bo potem bivališče grešnikov in kje počivališče tistih, ki so zanikali Gospoda duhov? Dobro bi jim bilo, če se ne bi rodili.
3. Ko bodo skrivnosti pravičnih razkrite in grešniki sojeni in brezbožni izgnani izpred obličja pravičnih in izvoljenih,
4. Od tistega časa tisti, ki posedujejo zemljo, ne bodo več mogočni in vzvišeni: in ne bodo mogli videti obraza svetih, kajti Gospod duhov je povzročil, da se je njegova luč pojavila na obrazu svetih, pravičnih in izvoljenih.
5. Tedaj bodo kralji in mogočni propadli in bodo izročeni v roke pravičnih in svetih.
6. In odtlej nihče ne bo iskal usmiljenja pri Gospodu duhov, kajti njegovo življenje je končano.

POGLAVJE 39

1. In zgodilo se bo v tistih dneh, da bodo izvoljeni in sveti otroci prišli z nebes in njihovo potomstvo bo postalo eno s človeškimi otroki.
2. In v tistih dneh je Enoh prejel knjige gorečnosti in jeze ter knjige nemira in izgona. In usmiljenje jim ne bo izkazano, pravi Gospod duhov.
3. Tiste dni me je vihar odnesel z zemlje in me postavil na konec nebes.
4. In tam sem videl drugo prikazen, bivališča svetih in počivališča pravičnih.
5. Tukaj so moje oči videle njihova bivališča z njegovimi pravičnimi angeli in njihova počivališča s svetimi. In prosili so, posredovali in molili za človeške otroke, in pravičnost je tekla pred njimi kakor voda in usmiljenje kakor rosa na zemlji: Tako je med njimi na veke vekov.
6a. In tam so moje oči videle Izvoljenca pravičnosti in vere,
7a. In videl sem njegovo prebivališče pod krili Gospoda duhov.
6b. In pravičnost bo prevladala v njegovih dneh in pravični in izvoljeni bodo brez števila pred njim na veke vekov.
7b. In vsi pravični in izvoljeni pred njim bodo močni kakor ognjene luči, in njihova usta bodo polna blagoslova, in njihove ustnice bodo poveličale ime Gospoda duhov, in pravičnost pred njim ne bo nikoli izginila in poštenost ne bo nikoli izginila pred njim.
8. Tam sem želel prebivati in moj duh je hrepenel po tem bivališču: in tam je bil doslej moj delež, kajti tako je bilo določeno zame pred Gospodom duhov.
9. V tistih dneh sem hvalil in slavil ime Gospoda duhov z blagoslovi in hvalospevi, ker me je po dobri volji Gospoda duhov določil za blagoslov in slavo.
10. Dolgo časa so moje oči strmele v ta kraj in sem ga slavil ter hvalil, rekoč: 'Blagoslovljen bodi in blagoslovljen bodi od začetka in na veke vekov.'
11. In pred Njim ni konca. On ve, še preden je bil svet ustvarjen, kaj je večno in kaj bo iz roda v rod.
12. Tisti, ki ne spijo, te slavijo: stojijo pred tvojo slavo in slavijo, hvalijo in slavijo, rekoč: "Svet, svet, svet je Gospod duhov: On napolnjuje zemljo z duhovi."
13. In tukaj so moje oči videle vse tiste, ki ne spijo: stojijo pred Njim in blagoslavljajo ter govorijo: 'Blagoslovljen bodi ti in blagoslovljeno bodi ime Gospodovo na veke vekov.'
14. In moj obraz se je spremenil, kajti nisem mogel več gledati.

POGLAVJE 40

1. In potem sem videl tisoče tisočev in deset tisočkrat deset tisoč, videl sem množico, ki je bila brez števila in brez štetja, ki je stala pred Gospodom duhov.
2. In na štirih straneh Gospoda duhov sem videl štiri prisotnosti, drugačne od tistih, ki ne spijo, in izvedel sem njihova imena: kajti angel, ki je hodil z mano, mi je razodel njihova imena in mi pokazal vse skrite stvari.
3. In slišal sem glasove teh štirih prisotnosti, ko so izrekli hvalnice pred Gospodom slave.
4. Prvi glas slavi Gospoda duhov na veke veke.
5. In drugi glas sem slišal, kako blagoslavlja Izvoljenca in izbrance, ki visijo na Gospodu duhov.
6. In tretji glas, ki sem ga slišal, je molil in posredoval za tiste, ki prebivajo na zemlji in prosijo v imenu Gospoda duhov.
7. In slišal sem četrti glas, ki je odganjal satane in jim prepovedoval, da bi prišli pred Gospoda duhov, da bi obtožili tiste, ki prebivajo na zemlji.
8. Potem sem vprašal angela miru, ki je šel z mano in mi je pokazal vse, kar je skrito: 'Kdo so te štiri prisotnosti, ki sem jih videl in katerih besede sem slišal in zapisal?'
9. In mi je rekel: »Ta prvi je Mihael, usmiljeni in dolgotrpni; drugi, ki je postavljen nad vsemi boleznimi in vsemi ranami človeških otrok, je Rafael; tretji, ki je postavljen nad vsemi močmi, je Gabrijel; četrti pa, ki je postavljen nad kesanjem v upanju tistih, ki podedujejo večno življenje, se imenuje Fanuel.« In to so štirje angeli Gospoda duhov in štirje glasovi, ki sem jih slišal v tistih dneh.

POGLAVJE 41

1. In potem sem videl vse skrivnosti nebes in kako je kraljestvo razdeljeno in kako so dejanja ljudi tehtana na tehtnici.
2. In tam sem videl bivališča izvoljenih in bivališča svetih in moje oči so tam videle vse grešnike, ki so bili izgnani od tam, ki zanikajo ime Gospoda duhov, in so bili odvlečeni: in niso mogli vztrajati zaradi kazni, ki izhaja od Gospoda duhov.
3. In tam so moje oči videle skrivnosti strele in groma ter skrivnosti vetrov, kako so razdeljeni, da pihajo po zemlji, in skrivnosti oblakov in rose, in tam sem videl, od kod prihajajo na tistem mestu in od koder nasičajo prašno zemljo.
4. In tam sem videl zaprte prostore, iz katerih se ločujejo vetrovi, prostor toče in vetrov, prostor megle in oblakov, in oblak le-teh lebdi nad zemljo od začetka sveta.
5. In videl sem sončne in lunine sobe, od koder izvirata in kam se vračata, in njuno slavno vrnitev, in kako je eno boljše od drugega, in njuno veličastno orbito, in kako ne zapuščata svoje orbite, in ničesar ne dodajata svoji orbiti in ničesar ne odvzemata od nje, in ohranjata zvestobo drug drugemu, v skladu s prisego, s katero sta vezana skupaj.
6. In najprej vzide sonce in prehodi svojo pot po zapovedi Gospoda duhov, in mogočno je njegovo ime na veke vekov.
7. In potem sem videl skrito in vidno pot lune, in ona je na tem mestu podnevi in ponoči opravila svojo pot – ena je imela položaj nasproti drugi pred Gospodom duhov. In zahvaljujejo se in hvalijo ter ne počivajo; kajti njim je njihov zahvalni počitek.
8. Sonce se namreč pogosto spreminja v blagoslov ali prekletstvo, in pot lune je luč pravičnim in tema grešnikom v imenu Gospoda, ki je ločil luč od teme in razdelil duše ljudi ter okrepil duše pravičnih v imenu svoje pravičnosti.
9. Kajti noben angel ne more preprečiti in nobena moč ne more preprečiti; kajti On postavlja sodnika za vse in jih vse sodi pred seboj.

POGLAVJE 42

1. Modrost ni našla kraja, kjer bi lahko prebivala; zato ji je bilo določeno prebivališče v nebesih.
2. Modrost je šla, da bi si nastanila prebivališče med človeškimi otroki, a ni našla prebivališča. Modrost se je vrnila na svoje mesto in zasedla svoj sedež med angeli.
3. In krivica je šla iz njenih soban; našla je tiste, ki jih ni iskala, in prebivala je z njimi kakor dež v puščavi in rosa na žejni deželi.

POGLAVJE 43

1. In videl sem druge bliske in zvezde na nebu in videl sem, kako jih je vse poklical po njihovih imenih in so ga poslušali.
2. In videl sem, kako so tehtani na pravični tehtnici glede na njihovo svetlobno razmerje: videl sem širino njihovih prostorov in dan njihovega pojava in kako njihovo kroženje povzroča bliske: in videl sem njihovo kroženje glede na število angelov in kako ohranjajo zvestobo drug drugemu.
3. In vprašal sem angela, ki je hodil z menoj in mi pokazal, kaj je skrito: 'Kaj je to?'
4. In mi je rekel: 'Gospod duhov ti je pokazal njihov parabolični pomen: to so imena svetih, ki prebivajo na zemlji in verujejo v ime Gospoda duhov za vedno in vedno.'

POGLAVJE 44

V zvezi s strelami sem opazil še en pojav: kako nekatere zvezde nastanejo in postanejo strele ter se ne morejo ločiti od svoje nove oblike.

POGLAVJE 45

1. In to je druga prilika o tistih, ki zanikajo ime prebivališča svetih in Gospoda duhov.
2. In v nebesa se ne bodo povzpeli in na zemljo ne bodo prišli: Takšna bo usoda grešnikov, ki so zanikali ime Gospoda duhov, ki so tako ohranjeni za dan trpljenja in stiske.
3. Tisti dan bo moj izvoljenec sedel na prestolu slave in preizkusil njihova dela, in njihovi kraji počitka bodo nešteti. In njihove duše se bodo okrepile v njih, ko bodo videli moje izvoljene in tiste, ki so klicali moje slavno ime:
4. Tedaj bom med njimi naselil svojega Izvoljenca. Preobrazil bom nebo in ga naredil za večni blagoslov in luč.
5. In preobrazil bom zemljo in jo naredil za blagoslov: in naselil bom svoje izvoljence na njej: grešniki in hudobneži pa ne bodo stopili nanjo.
6. Kajti svojim pravičnim sem dal mir in jih nasitil z njim ter jim dal prebivališče pred seboj. Grešnikom pa grozi sodba, da jih bom iztrebil z obličja zemlje.

POGLAVJE 46

1. In tam sem videl nekoga, ki je imel glavo dni, in njegova glava je bila bela kakor volna, in z njim je bilo drugo bitje, čigar obraz je imel videz človeka, in njegov obraz je bil poln miline, kakor eden od svetih angelov.
2. In vprašal sem angela, ki je šel z menoj in mi pokazal vse skrite stvari o Sinu človekovem, kdo je bil in od kod je bil in zakaj je šel z Glavo dni? In odgovoril mi je in rekel: To je Sin človekov, ki ima pravičnost, pri katerem prebiva pravičnost in ki razodeva vse zaklade tega, kar je skrito,
3. Ker ga je Gospod duhov izbral in čigar usoda ima prednost pred Gospodom duhov v pravičnosti za vedno.
4. In ta Sin človekov, ki si ga videl, bo dvignil kralje in mogočne z njihovih sedežev in močne z njihovih prestolov, in bo zrahljal vajeti močnim in zlomil zobe grešnikom.
5. In kralje bo vrgel z njihovih prestolov in kraljestev, ker ga ne bodo slavili in hvalili, niti ponižno ne bodo priznali, od kod jim je bilo dano kraljestvo.
6. In ponižal bo obličje močnih in jih napolnil s sramoto. In tema bo njihovo bivališče in črvi bodo njihovo ležišče in ne bodo imeli upanja, da bi vstali iz svojih postelj, ker ne bodo slavili imena Gospoda duhov.
7. In to so tisti, ki sodijo zvezde na nebu in dvigajo roke proti Najvišjemu, hodijo po zemlji in prebivajo na njej. Vsa njihova dejanja kažejo na krivico in njihova moč temelji na

njihovem bogastvu in njihova vera je v bogove, ki so jih naredili s svojimi rokami, in zanikajo ime Gospoda duhov,
8. In preganjajo hiše njegovih občestev in vernike, ki se oklepajo imena Gospoda duhov.

POGLAVJE 47

1. In v tistih dneh se bo molitev pravičnih dvignila in kri pravičnih se bo z zemlje dvignila pred Gospoda duhov.
2. V tistih dneh se bodo sveti, ki prebivajo zgoraj v nebesih, združili v en glas in prosili, molili in hvalili, se zahvaljevali in slavili ime Gospoda duhov za prelito kri pravičnih, in da molitev pravičnih ne bo zaman pred Gospodom duhov, da se jim zgodi sodba in da jim ne bo treba trpeti večno.
3. V tistih dneh sem videl Glavo dni, ko je sedel na prestolu svoje slave, in knjige živih so se odprle pred njim. In vsa njegova vojska, ki je zgoraj v nebesih, in njegovi svetovalci so stali pred njim.
4. In srca svetih so se napolnila z veseljem, ker je bilo število pravičnih darovano in molitev pravičnih je bila uslišana in kri pravičnih je bila zahtevana pred Gospodom duhov.

POGLAVJE 48

1. In na tistem kraju sem videl neizčrpen studenec pravičnosti: in okoli njega je bilo veliko studencev modrosti; in vsi žejni so pili iz njih in se napolnili modrosti, in njihova bivališča so bila s pravičnimi in svetimi in izvoljenimi.
2. In ob tisti uri je bil Sin človekov imenovan v prisotnosti Gospoda duhov in njegovo ime pred Glavo dni.
3. Da, preden je bilo ustvarjeno sonce in znamenja, preden so bile ustvarjene zvezde na nebu, je bilo njegovo ime imenovano pred Gospodom duhov.
4. On bo palica pravičnim, na kateri se bodo oprli in ne bodo padli, in bo luč poganom in upanje tistim, ki so v stiski.
5. Vsi, ki prebivajo na zemlji, bodo padli na tla in se mu poklonili, in bodo hvalili, blagoslavljali in s pesmijo slavili Gospoda duhov.
6. In zato je bil izbran in skrit pred Njim, pred stvarjenjem sveta in za vedno.
7. In modrost Gospoda duhov ga je razodela svetim in pravičnim; kajti ohranil je usodo pravičnih, ker so sovražili in prezirali ta svet krivice in sovražili vsa njegova dela in poti v imenu Gospoda duhov: Kajti v njegovem imenu so rešeni in po njegovi dobri volji je bilo glede njihovega življenja.
8. V teh dneh bodo kralji zemlje potrtega obraza in mogočni, ki posedujejo deželo zaradi del svojih rok; kajti na dan svoje stiske in nadloge se ne bodo mogli rešiti.
9. In izročil jih bom v roke svojih izvoljencev: kakor slama v ognju bodo goreli pred obličjem svetih, kakor svinec v vodi bodo potonili pred obličjem pravičnih in ne bo več sledu o njih.
10. In na dan njihove stiske bo na zemlji počitek, in pred njimi bodo padli in ne bodo več vstali: in nihče jih ne bo prijel za roke in jih dvignil: kajti zanikali so Gospoda duhov in njegovega Maziljenca. Ime Gospoda duhov bodi blagoslovljeno.

POGLAVJE 49

l. Kajti modrost se razliva kakor voda in slava pred njim ne mine na veke.
2. Kajti mogočen je v vseh skrivnostih pravičnosti in krivica bo izginila kakor senca in ne bo imela večnega obstoja; kajti Izvoljeni stoji pred Gospodom duhov in njegova slava je na veke vekov in njegova moč na vse rodove.
3. In v njem prebiva duh modrosti in duh uvida, duh razumevanja in moči in duh tistih, ki so zaspali v pravičnosti.
4. In sodil bo skrite stvari in nihče ne bo mogel izustiti lažnive besede pred njim; kajti on je Izvoljenec pred Gospodom duhov po njegovi dobri volji.

POGLAVJE 50

1. In v tistih dneh se bo zgodilo nekaj sprememb za svete in izvoljene, in svetloba dni bo ostala nad njimi, in slava in čast se bosta obrnili k svetim,
2. Na dan stiske, ko se bo zlo kopičilo proti grešnikom. In pravični bodo zmagali v imenu Gospoda duhov: In On bo drugim dal pričati temu, da se bodo pokesali in se odpovedali delom svojih rok.
3. Ne bodo imeli časti v imenu Gospoda duhov, vendar bodo po njegovem imenu rešeni, in Gospod duhov se jih bo usmilil, kajti njegovo usmiljenje je veliko.
4. Pravičen je tudi v svoji sodbi in pred njegovo slavo se ne bo obdržala krivica. Pred njegovo sodbo bodo neskesani pogubljeni pred njim.
5. In odslej se jih ne bom usmilil, pravi Gospod duhov.

POGLAVJE 51

1. In v tistih dneh bo zemlja vrnila, kar ji je bilo zaupano, in šeol bo vrnil, kar je prejel, in pekel bo vrnil, kar mu je bilo dolžno.
2. In izmed njih bo izbral pravične in svete, kajti približal se je dan, ko bodo rešeni.
3. In Izvoljeni bo v tistih dneh sedel na mojem prestolu in njegova usta bodo izlivala vse skrivnosti modrosti in nasveta: kajti Gospod duhov mu jih je dal in ga poveličal.
4. In v tistih dneh bodo gore skakale kakor ovni, in tudi hribi bodo poskakovali kakor jagnjeta, sita mleka, in obrazi vseh angelov v nebesih bodo razsvetljeni od veselja.
5. Kajti v tistih dneh bo vstal Izvoljeni in zemlja se bo veselila in pravični bodo prebivali na njej in izvoljeni bodo hodili po njej.

POGLAVJE 52

1. In po tistih dneh na tistem kraju, kjer sem videl vse vizije tistega, kar je skrito – kajti odnesel me je vihar in odnesli so me proti zahodu.
2. Tam so moje oči videle vse skrite stvari nebes, ki bodo nastale, goro železa, goro bakra, goro srebra, goro zlata, goro mehke kovine in goro svinca.
3. In vprašal sem angela, ki je hodil z menoj, rekoč: 'Kaj je to, kar sem videl na skrivaj?'

4. In mi je rekel: »Vse te stvari, ki si jih videl, bodo služile oblasti njegovega Maziljenca, da bo lahko močan in siločen na zemlji.«
5. In angel miru mi je odgovoril: »Počakaj malo in razkrile se ti bodo vse skrivnosti, ki obdajajo Gospoda duhov.«
6. In te gore, ki so jih videle tvoje oči, gora železa in gora bakra in gora srebra, gora zlata in gora mehke kovine in gora svinca, vse te bodo v prisotnosti Izvoljenega kakor vosek: pred ognjem, in kakor voda, ki teče od zgoraj na te gore, in bodo postale nemočne pred njegovimi nogami.
7. In zgodilo se bo v tistih dneh, da se nihče ne bo rešil, ne z zlatom ne s srebrom, in nihče ne bo mogel ubežati.
8. In ne bo železa za vojno, niti se nihče ne bo oblekel v oklep. Bron ne bo nič uporaben, in kositer ne bo nič uporaben in ne bo cenjen, in svinec ne bo zaželen.
9. In vse te stvari bodo zanikane in uničene s površja zemlje, ko se bo Izvoljeni pojavil pred obličjem Gospodarja duhov.

POGLAVJE 53

1. Tam so moje oči videle globoko dolino z odprtimi usti, in vsi, ki prebivajo na zemlji, morju in otokih, mu bodo prinašali darila in darila ter poklone, toda ta globoka dolina se ne bo napolnila.
2. In njihove roke počnejo nezakonita dejanja, in grešniki požirajo vse, ki jih nezakonito zatirajo: Vendar bodo grešniki uničeni pred obličjem Gospoda duhov, in bodo izgnani z obličja Njegove zemlje, in bodo propadli za vedno in za vedno.
3. Videl sem namreč vse angele kaznovanja, ki so tam prebivali in pripravljali vsa satanova orodja.
4. In vprašal sem angela miru, ki je šel z mano: 'Za koga pripravljajo ta glasbila?'
5. In mi je rekel: 'To pripravljajo za kralje in mogočneže te zemlje, da bi jih s tem uničili.'
6. In po tem bo Pravični in Izvoljeni povzročil, da se bo pojavila hiša njegove skupnosti: odslej jim ne bo več ovirano ime Gospodarja duhov.
7. In te gore ne bodo stale kakor zemlja pred njegovo pravičnostjo, temveč bodo hribi kakor izviri vode, in pravični bodo imeli počitek pred zatiranjem grešnikov.«

POGLAVJE 54

1. In pogledal sem in se obrnil na drug del zemlje in tam zagledal globoko dolino z gorečim ognjem.
2. In pripeljali so kralje in mogočneže ter jih začeli vreči v to globoko dolino.
3. In tam so moje oči videle, kako so si iz teh orodij naredili železne verige neizmerljive teže.
4. In vprašal sem angela miru, ki je šel z menoj, rekoč: 'Za koga so pripravljene te verige?'
5. In mi je rekel: »To se pripravlja za Azazelove vojske, da jih bodo lahko vzeli in vrgli v brezno popolne obsodbe, in jim bodo prekrili čeljusti z grobim kamenjem, kot je zapovedal Gospod duhov.«
6. In Mihael, Gabrijel, Rafael in Fanuel jih bodo tisti veliki dan prijeli in jih tisti dan vrgli v gorečo peč, da se jim bo Gospod duhov maščeval za njihovo krivico, ker so postali podložni Satanu in so zavedli prebivalce zemlje.
7. »In v tistih dneh bo prišla kazen od Gospoda duhov in odprl bo vse prostore voda, ki so nad nebom, in izvire, ki so pod zemljo.«
8. In vse vode se bodo združile z vodami: tisto, kar je nad nebom, je moško, in voda, ki je pod zemljo, je žensko.
9. In uničili bodo vse, ki prebivajo na zemlji, in tiste, ki prebivajo pod koncem neba.
10. In ko bodo spoznali svojo krivico, ki so jo storili na zemlji, bodo zaradi nje poginili.

POGLAVJE 55

1. In potem se je Vodja dni pokesal in rekel: 'Zaman sem uničil vse, ki prebivajo na zemlji.'
2. In prisegel je pri svojem velikem imenu: »Odslej ne bom storil tega vsem, ki prebivajo na zemlji, in postavil bom znamenje na nebu: in to bo zagotovilo dobre vere med menoj in njimi za vedno, dokler je nebo nad zemljo. In to je v skladu z mojim ukazom.«
3. Ko jih bom zaradi tega želel prijeti v roko angelov na dan stiske in bolečine, bom povzročil, da bosta nad njimi ostala moja kazen in moja jeza, govori Bog, Gospod duhov.
4. Mogočni kralji, ki prebivate na zemlji, morali boste videti Mojega Izvoljenca, kako sedi na prestolu slave in sodi Azazela in vse njegove spremljevalce in vse njegove vojske v imenu Gospoda duhov.

POGLAVJE 56

1. In tam sem videl vojske angelov kaznovanja, ki so šli, in so držali biče in verige iz železa in brona.
2. In vprašal sem angela miru, ki je šel z menoj, rekoč: 'H komu gredo ti, ki držijo nadloge?'
3. In mi je rekel: 'Njihovim izvoljencem in ljubljencem, da bodo vrženi v brezno doline.'
4. In tedaj se bo ta dolina napolnila z njihovimi izvoljenci in ljubljenci, in dnevi njihovega življenja se bodo končali, in dnevi njihovega zavajanja se ne bodo odtlej več šteti.
5. In v tistih dneh se bodo angeli vrnili in se vrgli proti vzhodu nad Parte in Medijce. Vznemirili bodo kralje, da jih bo preplavil duh nemira. Zbudili jih bodo z njihovih prestolov, da bodo izbruhnili kakor levi iz svojih brlogov in kakor lačni volkovi med svojimi čredami.
6. In šli bodo gor in teptali deželo njegovih izvoljencev, in dežela njegovih izvoljencev bo pred njimi kakor mlatišče in cesta.
7. Mesto mojih pravičnih pa bo v oviro njihovim konjem. Začeli se bodo prepirati med seboj in njihova desnica se bo okrepila proti njim samim, in človek ne bo poznal svojega brata, ne sin svojega očeta ali matere, dokler ne bo več število trupel zaradi njihovega klanja in njihova kazen ne bo zaman.
8. Tiste dni bo šeol odprl svoje čeljusti in pogoltnil jih bo vanj, in njihovo pogubljenje bo končano; šeol bo požrl grešnike vpričo izvoljenih.

POGLAVJE 57

1. In zgodilo se je po tem, da sem videl drugo množico vozov in ljudi, ki so se peljali na njih, in so prihajali z vetrovi od vzhoda in od zahoda proti jugu.

2. In slišal se je hrup njihovih vozov, in ko je nastal ta nemir, so ga opazili sveti z neba, in stebri zemlje so se premaknili s svojih mest, in njihov zvok se je slišal od enega konca neba do drugega, v enem dnevu.
3. In vsi bodo padli na tla in molili Gospoda duhov. In to je konec druge prilike.

POGLAVJE 58

1. In začel sem govoriti tretjo priliko o pravičnih in izvoljenih.
2. Blagor vam, pravični in izvoljeni, kajti slaven bo vaš delež.
3. Pravični bodo v sončni svetlobi in izvoljeni v luči večnega življenja. Dnevi njihovega življenja bodo neskončni in dnevi svetih nešteti.
4. In iskali bodo luč in našli pravičnost pri Gospodu duhov: Pravičnim bo mir v imenu Večnega Gospoda.
5. In potem se bo svetim v nebesih reklo, naj iščejo skrivnosti pravičnosti, dediščino vere. Kajti postala je svetla kakor sonce na zemlji in tema je minila.
6. In tam bo luč, ki nikoli ne bo minila, in do konca dni ne bo prišla, kajti tema bo najprej uničena, in luč bo vzpostavljena pred Gospodom duhov, in luč pravičnosti bo vzpostavljena za vedno pred Gospodom duhov.

POGLAVJE 59

1. V tistih dneh so moje oči videle skrivnosti bliskov in luči ter sodb, ki jih izvajajo, in bliskajo za blagoslov ali prekletstvo, kakor hoče Gospod duhov.
2. In tam sem videl skrivnosti groma in kako se sliši njegov zvok, ko odmeva na nebu, in on mi je dal videti sodbe, izvršene na zemlji, bodisi za dobro počutje in blagoslov bodisi za prekletstvo po besedi Gospoda duhov.
3. In potem so mi bile razkrite vse skrivnosti luči in strel, in svetijo v blagoslov in v zadovoljstvo.

POGLAVJE 60

1. Leta petsto, v sedmem mesecu, štirinajsti dan meseca, v življenju Enoha. V tej priliki sem videl, kako je močan potres povzročil, da so se tresla nebesa nebes, in vojska Najvišjega in angeli, tisoč tisoč in deset tisoč krat deset tisoč, so bili vznemirjeni z velikim nemirom.
2. In Glava dni je sedel na prestolu svoje slave, angeli in pravični pa so stali okoli njega.
3. In obšel me je velik trepet, in strah me je obšel, in ledja so mi popustila, in ledja so se mi razpadla, in padel sem na obraz.
4. In Mihael je poslal drugega angela izmed svetih in me je dvignil. Ko me je dvignil, se je moj duh vrnil; kajti nisem mogel prenesti pogleda te vojske in nemira ter tresenja neba. In Mihael mi je rekel: »Zakaj te vznemirja takšna vizija? Do tega dne je trajal dan njegovega usmiljenja; in bil je usmiljen in potrpežljiv do tistih, ki prebivajo na zemlji.«
5. In ko pride dan in moč in kazen in sodba, ki jih je Gospod duhov pripravil za tiste, ki ne častijo pravičnega zakona, in za tiste, ki zanikajo pravično sodbo, in za tiste, ki zaman izgovarjajo njegovo ime – ta dan je pripravljen, za izvoljene zaveza, za grešnike pa inkvizicija.
6. Ko bo kazen Gospoda duhov počivala nad njimi, bo počivala, da kazen Gospoda duhov ne bi prišla zaman, in bo pokončala otroke z njihovimi materami in otroke z njihovimi očeti. Potem se bo sodba zgodila po Njegovem usmiljenju in Njegovi potrpežljivosti.«
7. In tistega dne sta se ločili dve pošasti, ženska pošast z imenom Leviatan, da bi prebivala v breznih oceana nad izviri voda.
8. Moški pa se imenuje Behemot, ki je s svojimi prsmi zasedel puščavo z imenom Dûidâin, na vzhodu vrta, kjer prebivajo izvoljeni in pravični, kjer je bil vzet moj dedek, sedmi od Adama, prvi človek, ki ga je ustvaril Gospod duhov.
9. In prosil sem drugega angela, naj mi pokaže moč teh pošasti, kako so bile nekega dne ločene in vržene, ena v morsko brezno, druga pa na suho deželo puščave.
10. In mi je rekel: »Sin človekov, tukaj iščeš, kar je skrito.«
11. Drugi angel, ki je šel z menoj in mi razkril, kar je skrito, mi je povedal, kaj je prvo in zadnje na nebu v višavi in pod zemljo v globini in na koncih neba in na temeljih neba.
12. In prostori vetrov, in kako so vetrovi razdeljeni, in kako so tehtani, in kako so vetrovni prehodi izračunani, vsak po moči vetra in moči luninih luči in po moči, ki je primerna: in delitve zvezd po njihovih imenih, in kako so razdeljene vse delitve.
13. In gromovi glede na kraje, kamor padejo, in vse delitve, ki so narejene med bliski, da lahko svetijo, in njihova vojska, da lahko takoj ubogajo.
14. Grom ima namreč določena mesta počitka, medtem ko čaka na svoj zvok; grom in strela sta neločljiva, in čeprav nista eno in nedeljiva, gresta oba skupaj skozi duha in se ne ločujeta.
15. Ko namreč bliska, grom izda svoj glas in duh med zvonjenjem ustavi premor ter jih enakomerno razdeli; kajti zakladnica njihovega zvonjenja je kot pesek in vsako od njih, ko zvoni, drži uzda, moč duha pa ga usmerja nazaj in potiska naprej po mnogih koncih zemlje.
16. In duh morja je možat in močan, in glede na moč svoje moči ga z vajeti potegne nazaj, in na podoben način ga požene naprej in razprši po vseh gorah zemlje.
17. In duh slane je njegov lastni angel, duh toče pa je dobri angel.
18. In duh snega je zaradi svoje moči zapustil svoje sobe – v njem je poseben duh, in tisto, kar se dviga iz njega, je kot dim, ime pa mu je slana.
19. In duh megle ni združen z njimi v njihovih sobanah, ampak ima posebno sobo; kajti njegova pot je veličastna tako v svetlobi kot v temi, pozimi in poleti, in v njeni sobi je angel.
20. In duh rose prebiva na koncih neba in je povezan s prostori dežja, in njegov tok je pozimi in poleti: in njegovi oblaki in oblaki megle so povezani, in eden daje drugemu.
21. In ko duh dežja zapusti svojo sobo, pridejo angeli, odprejo sobo in ga odpeljejo ven, in ko se razširi po vsej zemlji, se združi z vodo na zemlji. In kadar koli se združi z vodo na zemlji ...
22. Kajti vode so za tiste, ki prebivajo na zemlji, kajti hrana so za zemljo od Najvišjega, ki je v nebesih: zato je dežju mera in angeli ga upravljajo.

23. In te stvari sem videl proti Vrtu pravičnih.
24. In angel miru, ki je bil z menoj, mi je rekel: 'Ti dve pošasti, pripravljeni v skladu z božjo veličino, se bosta hranili ...'

POGLAVJE 61

1. In v tistih dneh sem videl, kako so angelom dali dolge vrvi, in so si vzeli krila in poleteli ter šli proti severu.
2. In vprašal sem angela: »Zakaj so angeli vzeli te vrvi in odšli?« In rekel mi je: »Šli so merit.«
3. In angel, ki je šel z menoj, mi je rekel: 'Ti bodo prinesli mere pravičnih in vrvi pravičnih pravičnim, da se bodo lahko za vedno in vekomaj zadržali v imenu Gospoda duhov.'
4. Izvoljeni bodo začeli prebivati z izvoljenimi, in to so ukrepi, ki bodo dani veri, in ki bodo okrepili pravičnost.
5. In ti ukrepi bodo razkrili vse skrivnosti globin zemlje, in tiste, ki jih je uničila puščava, in tiste, ki jih je požrla zver, in tiste, ki jih je požrla morska riba, da se bodo lahko vrnili in obstali na dan Izvoljenega; kajti nihče ne bo uničen pred Gospodom duhov in nihče ne more biti uničen.
6. In vsi, ki prebivajo zgoraj v nebesih, so prejeli povelje in moč in en glas in eno luč, podobno ognju.
7. In tega so s prvimi besedami blagoslovili, ga poveličali in hvalili z modrostjo, in bili so modri v govorjenju in v duhu življenja.
8. In Gospod duhov je postavil Izvoljenca na prestol slave. In sodil bo vsa dela svetih zgoraj v nebesih, in na tehtnici bodo stehtana njihova dejanja,
9. In ko bo povzdignil svoj obraz, da bi sodil njihove skrite poti po besedi imena Gospoda duhov in njihovo pot po poti pravične sodbe Gospoda duhov, tedaj bodo vsi z enim glasom spregovorili in blagoslavljali, slavili, vzklikali in posvečevali ime Gospoda duhov.
10. In poklical bo vso nebeško vojsko in vse svete od zgoraj in Božjo vojsko, kerube, serafine in ophanine, in vse angele moči in vse angele poglavarstva in Izvoljenca in druge sile na zemlji in nad vodo.
11. Tisti dan bodo vsi povzdignili en glas in bodo blagoslavljali in slavili ter povzdigovali v duhu vere, v duhu modrosti, v duhu potrpežljivosti, v duhu usmiljenja, v duhu sodbe in miru, v duhu dobrote, in vsi bodo rekli v en glas: "Blagoslovljen bodi in ime Gospoda duhov bodi blagoslovljeno na veke vekov."
12. Slavili ga bodo vsi, ki ne spijo zgoraj v nebesih: Slavili ga bodo vsi sveti, ki so v nebesih, in vsi izvoljeni, ki prebivajo v vrtu življenja: In vsak duh luči, ki more blagoslavljati, slaviti, vzviševati in posvečevati tvoje blagoslovljeno ime, in vse meso bo brez mere slavilo in blagoslavljalo tvoje ime na veke vekov.
13. Kajti veliko je usmiljenje Gospoda duhov in On je dolgo potrpežljiv, in vsa svoja dela in vse, kar je ustvaril, je razodel pravičnim in izvoljenim, v imenu Gospoda duhov.

POGLAVJE 62

1. In tako je Gospod zapovedal kraljem in mogočnim in vzvišenim ter tistim, ki prebivajo na zemlji, in rekel: 'Odprite oči in dvignite rogove, če ste sposobni prepoznati Izvoljenega.'
2. In Gospod duhov ga je posadil na prestol svoje slave, in duh pravičnosti se je izlil nanj, in beseda njegovih ust je pobila vse grešnike, in vsi krivični so bili iztrebljeni pred njegovim obličjem.
3. In tisti dan vstanejo vsi kralji in mogočni, vzvišeni in tisti, ki imajo zemljo, in vidijo in spoznajo, kako sedi na prestolu svoje slave, in pravičnost se sodi pred njim in nobena lažna beseda se ne izreče pred njim.
4. Tedaj jih bodo zadele bolečine kakor porodnico, in bo imela bolečine pri rojevanju, ko bo njen otrok vstopil v usta maternice, in bo imela bolečine pri rojevanju.
5. In del njih bo pogledal drug drugega in se bodo prestrašili in bodo potrtega obraza, in bolečina jih bo prevzela, ko bodo videli Sina človekovega, sedečega na prestolu svoje slave.
6. In kralji in mogočni in vsi, ki posedujejo zemljo, bodo slavili, slavili in hvalili tistega, ki vlada nad vsem, ki je bil skrit.
7. Kajti Sin človekov je bil od začetka skrit in Najvišji ga je varoval pred svojo močjo in ga razodel izvoljenim.
8. In posejana bo skupščina izvoljenih in svetih, in vsi izvoljeni bodo tisti dan stali pred njim.
9. In vsi kralji in mogočni in vzvišeni in tisti, ki vladajo zemlji, bodo padli pred njim na obraz in se poklonili ter vanj položili upanje in ga prosili ter rotili za usmiljenje.
10. Vendar jih bo Gospod duhov tako pritisnil, da bodo hitro odšli iz njegove prisotnosti, in njihovi obrazi bodo polni sramu in tema se bo na njihovih obrazih še bolj poglobila.
11. In izročil jih bo angelom v kazen, da se jim maščujejo, ker so zatirali njegove otroke in njegove izvoljence,
12. In bodo spektakel za pravične in za Njegove izvoljence: Veselili se bodo nad njimi, ker jeza Gospoda duhov počiva na njih in njegov meč je pijan od njihove krvi.
13. Pravični in izvoljeni bodo tisti dan rešeni in odtlej ne bodo nikoli več videli obličja grešnikov in nepravičnih.
14. In Gospod duhov bo prebival nad njimi in s tem Sinom človekovim bodo jedli in ležali ter vstajali na veke vekov.
15. Pravični in izvoljeni bodo vstali z zemlje in ne bodo več potrtega obraza. Oblekli se bodo v oblačila slave,
16. In to bodo oblačila življenja od Gospoda duhov: In vaša oblačila se ne bodo postarala in vaša slava ne bo minila pred Gospodom duhov.

POGLAVJE 63

1. V tistih dneh ga bodo mogočni in kralji, ki posedujejo zemljo, prosili, naj jim da malo oddiha od svojih angelov kaznovanja, katerim so bili izročeni, da bi lahko padli na tla in se poklonili pred Gospodom duhov ter pred Njim priznali svoje grehe.
2. In slavili bodo in slavili Gospoda duhov in rekli: 'Blagoslovljen je Gospod duhov in Gospod kraljev, Gospod mogočnih in Gospod bogatih, Gospod slave in Gospod modrosti,'
3. In sijajna je tvoja moč v vsaki skrivnosti od roda do roda in tvoja slava na veke vekov. Globoke so vse tvoje skrivnosti in brezštevilne in tvoja pravičnost je neizmerljiva.
4. Zdaj smo se naučili, da moramo slaviti in hvaliti Gospoda kraljev in kralja nad vsemi kralji.

5. In rekli bodo: 'O, da bi imeli počitek, da bi slavili in se zahvaljevali, in izpovedovali svojo vero pred njegovo slavo!'
6. In zdaj hrepenimo po kratkem počitku, a ga ne najdemo: Trdo si prizadevamo za njim, a ga ne dosežemo: In svetloba je izginila pred nami, in tema je naše prebivališče za vedno in vekomaj:
7. Kajti nismo verovali pred Njim, niti slavili imena Gospoda duhov, niti slavili našega Gospoda, ampak naše upanje je bilo v žezlu našega kraljestva in v naši slavi.
8. In na dan našega trpljenja in stiske nas ne reši, in ne najdemo počitka za priznanje, da je naš Gospod resničen v vseh svojih delih in v svojih sodbah in svoji pravičnosti, in da njegove sodbe ne gledajo na osebo.
9. In mi izginemo izpred njegovega obličja zaradi svojih del in vsi naši grehi so nam priznani v pravičnosti.«
10. Zdaj si bodo rekli: 'Naše duše so polne nepravične koristi, a to nas ne ovira, da ne bi šli iz njene srede v breme Šeola.'
11. In potem se bodo njihovi obrazi napolnili s temo in sramoto pred Sinom človekovim, in bodo izgnani iz njegovega obličja, in meč bo stal pred njegovim obličjem med njimi.
12. Tako je rekel Gospod duhov: »To je odlok in sodba glede mogočnih in kraljev in vzvišenih ter tistih, ki posedujejo zemljo pred Gospodom duhov.«

POGLAVJE 64

1. In druge oblike, ki sem jih videl skrite na tem mestu.
2. Slišal sem glas angela, ki je rekel: 'To so angeli, ki so se spustili na zemljo in razkrili, kar je bilo skrito človeškim otrokom, in zapeljali človeške otroke v greh.'

POGLAVJE 65

1. V tistih dneh je Noe videl zemljo, da se je pogreznila in da se bliža njena poguba.
2. In vstal je od tam in šel na konec sveta ter glasno klical k svojemu dedku Enohu: in Noe je trikrat z zagrenjenim glasom rekel: Poslušaj me, poslušaj me, poslušaj me.
3. In rekel sem mu: 'Povej mi, kaj se dogaja na zemlji, da je zemlja v tako hudem stanju in se trese, da ne bi slučajno tudi jaz umrl z njo?'
4. In tedaj je nastal velik hrup na zemlji in z neba se je zaslišal glas, in padel sem na obraz.
5. In moj dedek Enoh je prišel in se postavil poleg mene ter mi rekel: »Zakaj si k meni vpil z grenkim jokom in jokom?«
6. In iz Gospodove obličja je prišel ukaz za tiste, ki prebivajo na zemlji, da je njihova poguba dosežena, ker so spoznali vse skrivnosti angelov in vso nasilje satanov in vse njihove moči – tiste najbolj skrivne – in vso moč tistih, ki se ukvarjajo s čarovništvom, in moč čarovništva, in moč tistih, ki delajo ulite podobe za vso zemljo:
7. In kako se srebro proizvaja iz zemeljskega prahu in kako mehka kovina izvira iz zemlje.
8. Svinec in kositer namreč ne izvirata iz zemlje kot prva: izvir ju ustvarja, v njem pa stoji angel, ta angel pa je prevladujoč.
9. In potem me je moj dedek Enoh prijel za roko, me dvignil in mi rekel: 'Pojdi, kajti vprašal sem Gospoda duhov glede tega nemira na zemlji.'
10. In mi je rekel: »Zaradi njihove krivice je bila nad njimi določena sodba in je ne bom zadržal za vedno. Zaradi čarovništva, ki so ga izsledili in se ga naučili, bosta zemlja in tisti, ki prebivajo na njej, uničena.«
11. In ti - nimajo večnega mesta kesanja, ker so jim razkrili, kar je bilo skrito, in so prekleti: kar se tebe tiče, sin moj, Gospod duhov ve, da si čist in nedolžen te graje glede skrivnosti.
12. In določil je, da bo tvoje ime med svetimi, in te bo ohranil med prebivalci zemlje, in je določil tvoje pravično potomstvo za kraljevanje in za velike časti, in iz tvojega potomstva bo prišel studenec pravičnih in svetih, brez števila, na veke.

POGLAVJE 66

1. In potem mi je pokazal angele kaznovanja, ki so pripravljeni priti in sprostiti vso moč voda, ki so spodaj v zemlji, da bi prinesli sodbo in uničenje vsem, ki ostanejo in prebivajo na zemlji.
2. In Gospod duhov je dal angelom, ki so odhajali, ukaz, naj ne povzročijo dviga vode, ampak naj jo zadržijo; kajti ti angeli so bili nad močmi voda.
3. In odšel sem izpred Enoha.

POGLAVJE 67

1. In v tistih dneh je prišla k meni beseda Božja in mi rekel: »Noe, tvoj delež je prišel predme, delež brez madeža, veliko ljubezni in pravičnosti.«
2. In zdaj angeli gradijo leseno zgradbo, in ko bodo to nalogo opravili, bom nanjo položil svojo roko in jo ohranil, in iz nje bo prišlo seme življenja in nastopila bo sprememba, tako da zemlja ne bo ostala brez prebivalca.
3. Tvoje potomstvo bom utrdil pred seboj na veke in na veke in razmnožil bom tiste, ki prebivajo s teboj; ne bo nerodovitno na zemlji, ampak bo blagoslovljeno in se bo množilo na zemlji v imenu Gospodovem.«
4. In tiste angele, ki so pokazali krivico, bo zaprl v tisto gorečo dolino, ki mi jo je moj dedek Henoh prej pokazal na zahodu med gorami zlata in srebra in železa ter mehke kovine in kositra.
5. In videl sem tisto dolino, v kateri je bilo veliko zmešnjavo in zmešnjavo voda.
6. In ko se je vse to zgodilo, se je iz te ognjene staljene kovine in njenega krča na tistem mestu pojavil vonj po žveplu, ki je bil povezan s temi vodami, in tista dolina angelov, ki so zavedli človeštvo, je gorela pod to deželo.
7. In skozi njene doline tečejo ognjeni tokovi, kjer so kaznovani angeli, ki so zavedli prebivalce zemlje.
8. Toda te vode bodo v tistih dneh služile kraljem in mogočnim in vzvišenim ter tistim, ki prebivajo na zemlji, za zdravljenje telesa, a za kaznovanje duha; zdaj je njihov duh poln poželenja, da bi bili kaznovani v svojem telesu, kajti zanikali so Gospoda duhov in vsak dan vidijo svojo kazen, pa vendar ne verujejo v njegovo ime.
9. In sorazmerno s tem, ko bo gorenje njihovih teles postalo hudo, se bo v njihovem duhu za vedno zgodila

ustrezna sprememba; kajti pred Gospodom duhov nihče ne bo izustil prazne besede.
10. Sodba jih bo doletela, ker verujejo v poželenje svojega telesa in zanikajo Gospodovega Duha.
11. In te iste vode se bodo v tistih dneh spremenile; kajti ko bodo ti angeli kaznovani v teh vodah, bodo ti vodni izviri spremenili svojo temperaturo, in ko se bodo angeli povzpeli, se bo ta voda izvirov spremenila in postala hladna.
12. In slišal sem Mihaela, ki je odgovoril in rekel: 'Ta sodba, s katero so sojeni angeli, je pričevanje za kralje in mogočne, ki posedujejo zemljo.'
13. Ker te vode sodbe služijo ozdravljenju telesa kraljev in poželenja njihovega telesa, zato ne bodo videli in ne bodo verjeli, da se bodo te vode spremenile in postale ogenj, ki gori večno.

POGLAVJE 68

1. In potem mi je moj dedek Enoh razložil vse skrivnosti v knjigi prilik, ki mu je bila dana, in mi jih je sestavil z besedami knjige prilik.
2. In tistega dne je Mihael odgovoril Rafaelu in rekel: »Moč duha me prevzame in me trese zaradi strogosti sodbe skrivnosti, sodbe angelov: kdo lahko prenese strogo sodbo, ki je bila izvršena in pred katero se stopijo?«
3. In Mihael je spet odgovoril in rekel Rafaelu: »Kdo je ta, čigar srce se ne bi omehčalo zaradi tega in čigar vajeti se ne bi vznemirjale zaradi te besede sodbe, ki je prišla nadnje zaradi tistih, ki so jih tako izpeljali?«
4. In ko je stal pred Gospodom duhov, je Mihael Rafaelu rekel: »Ne bom se pridružil njihovemu delu pred Gospodovim očesom; kajti Gospod duhov se je razjezil nanje, ker ravnajo, kot da bi bili Gospod. Zato jih bo zadelo vse, kar je skrito, za vedno in vekomaj; kajti ne angel ne človek ne bosta imela svojega deleža v tem, ampak samo onadva sta prejela svojo sodbo za vedno in vekomaj.«

POGLAVJE 69

1. In po tej sodbi jih bodo prestrašili in spravili v trepet, ker so to pokazali prebivalcem zemlje.
2. In glejte imena teh angelov in to so njihova imena: prvi med njimi je Samjâzâ, drugi Artâqîfâ in tretji Armên, četrti Kôkabêl, peti Tûrâêl, šesti Rûmjâl, sedmi Dânjâl, osmi Nêqâêl, deveti Barâqêl, deseti Azâzêl, enajsti Armârôs, dvanajsti Batarjâl, trinajsti Busasêjal, štirinajsti Hanânêl, petnajsti Tûrêl in šestnajsti Sîmâpêsîêl, sedemnajsti Jetrêl, osemnajsti Tûmâêl, devetnajsti Tûrêl, dvajseti Rumâêl, enaindvajseti Azâzêl.
3. In to so poglavarji njihovih angelov in njihova imena, in njihovi poglavarji nad stotinami, nad petdesetimi in nad desetimi.
4. Ime prvega Jeqôna: to je tisti, ki je zapeljal vse Božje sinove in jih pripeljal na zemljo ter jih zapeljal s poti hčera človeških.
5. Drugi pa se je imenoval Asbeêl: svetim sinovom Božjim je dal hudobne nasvete in jih zapeljal na stranpot, tako da so si oskrunili telesa s človeškimi hčerami.
6. Tretji pa se je imenoval Gâdreêl: on je tisti, ki je pokazal človeškim otrokom vse udarce smrti in zavedel Evo ter pokazal človeškim otrokom orožje smrti, ščit in oklep ter meč za boj in vse orožje smrti človeškim otrokom.
7. In iz njegove roke so prišli proti tistim, ki prebivajo na zemlji, od tistega dne in na veke.
8. In četrti se je imenoval Pênêmûe: učil je človeške otroke grenkega in sladkega in jih je naučil vseh skrivnosti njihove modrosti.
9. In človeštvo je poučil o pisanju s črnilom in papirjem, in s tem so mnogi grešili od večnosti do večnosti in do današnjega dne.
10. Ljudje namreč niso bili ustvarjeni za tak namen, da bi svojo dobro vero potrjevali s peresom in črnilom.
11. Kajti ljudje so bili ustvarjeni natanko tako kot angeli, z namenom, da bi ostali čisti in pravični, in smrt, ki uničuje vse, jih ne bi mogla dohiteti, toda zaradi tega svojega spoznanja propadajo in zaradi te moči požira mene.
12. In peti se je imenoval Kâsdejâ: to je tisti, ki je človeškim otrokom pokazal vse hudobne udarce duhov in demonov ter udarce zarodka v maternici, da bi lahko umrl, in udarce duše, ugrize kače, in udarce, ki se zgodijo zaradi opoldanske vročine, sin kače z imenom Tabââ'ët.
13. In to je naloga Kâsbeêla, glavnega prisege, ki jo je dal svetnikom, ko je prebival visoko v slavi, in ime ji je Bîqâ.
14. Ta angel je prosil Mihaela, naj mu pokaže skrito ime, da bi ga lahko izrekel v prisegi, da bi se pred tem imenom in prisego trepetali tisti, ki so človeškim otrokom razkrili vse, kar je bilo skrito.
15. In to je moč te prisege, kajti je mogočna in krepka, in to prisego Akâe je položil v roko Michaelu.
16. In to so skrivnosti te prisege ... In močne so zaradi njegove prisege: In nebo je bilo vzdignjeno, preden je bil svet ustvarjen, in za vedno.
17. In skoznjo je bila zemlja utemeljena na vodi, in iz skritih kotičkov gora prihajajo čudovite vode, od stvarjenja sveta in do večnosti.
18. In s to prisego je bilo ustvarjeno morje, in kot temelj mu je postavil pesek za čas njegove jeze, in si ne upa prestopiti ga od stvarjenja sveta do večnosti.
19. In s to prisego so globine utrjene in ostanejo ter se ne premaknejo s svojega mesta od večnosti do večnosti.
20. In s to prisego sonce in luna dokončata svojo pot in ne odstopata od svoje uredbe od večnosti do večnosti.
21. In po tej prisegi zvezde dokončajo svojo pot, in On jih kliče po njihovih imenih, in one Mu odgovarjajo od večnosti do večnosti.
22. In na podoben način duhovi vode in vetrov in vseh zefirjev ter njihove poti z vseh strani vetrov.
23. In tam so ohranjeni glasovi groma in svetloba bliskov: in tam so ohranjene sobe toče in sobe slane in sobe megle in sobe dežja in rose.
24. In vsi ti verujejo in se zahvaljujejo pred Gospodom duhov ter ga slavijo z vso svojo močjo, in njihova hrana je v vsakem dejanju zahvaljevanja: zahvaljujejo se in slavijo in hvalijo ime Gospoda duhov na veke vekov.
25. In ta prisega je močna nad njimi, in po njej so ohranjeni in njihove poti so ohranjene in njihova pot ni uničena.
26. In med njimi je bilo veliko veselje, in so blagoslavljali in slavili in hvalili, ker jim je bilo razodeto ime Sina človekovega.
27. In sedel je na prestolu svoje slave, in Sinu človekovemu je bila dana sodba, in povzročil je, da so

grešniki izginili in bili uničeni z obličja zemlje, in tisti, ki so zapeljali svet na stranpoti.
28. Z verigami bodo zvezani in na svojem zbirališču pogube bodo zaprti in vsa njihova dela bodo izginila z obličja zemlje.
29. In odslej ne bo nič minljivega; kajti Sin človekov se je prikazal in sedel na prestolu svoje slave. In vse hudo bo izginilo pred njegovim obličjem. In beseda Sina človekovega bo šla naprej in se bo okrepila pred Gospodom duhov.

POGLAVJE 70

1. In zgodilo se je po tem, da je bilo njegovo ime za časa njegovega življenja povzdignjeno k Sinu človekovemu in k Gospodu duhov izmed tistih, ki prebivajo na zemlji.
2. In dvignjen je bil na vozovih duha in njegovo ime je izginilo med njimi.
3. In od tistega dne nisem bil več prištet mednje: in postavil me je med dva vetrova, med sever in zahod, kjer so angeli vzeli vrvi, da bi mi izmerili kraj za izvoljene in pravične.
4. In tam sem videl prve očete in pravičnike, ki so od začetka prebivali na tistem kraju.

POGLAVJE 71

1. In zgodilo se je po tem, da se je moj duh prenesel in se povzpel v nebesa: In videl sem svete Božje sinove. Stopali so po ognjenih plamenih: njihova oblačila in njihova obleka so bila bela, in njihovi obrazi so se svetili kakor sneg.
2. In videl sem dva ognjena toka, in svetloba tega ognja je sijala kakor hijacinta, in padel sem na obraz pred Gospodarjem duhov.
3. In angel Mihael, eden nadangelov, me je prijel za desnico, me dvignil in me vodil v vse skrivnosti in mi razodel vse skrivnosti pravičnosti.
4. In pokazal mi je vse skrivnosti koncev neba in vse prostore vseh zvezd in vseh svetil, od koder prihajajo pred obličje svetih.
5. In prenesel je mojega duha v nebesa nebes, in tam sem videl kakor strukturo, zgrajeno iz kristalov, in med temi kristali jezike živega ognja.
6. In moj duh je videl pas, ki je obdajal tisto hišo iz ognja, in na njenih štirih straneh so bili potoki, polni živega ognja, in so obdajali tisto hišo.
7. In naokoli so bili Serafin, Kerub in Ofanin: In to so tisti, ki ne spijo in varujejo prestol Njegove slave.
8. In videl sem angele, ki jih ni bilo mogoče prešteti, tisoč tisoč in deset tisoč krat deset tisoč, ki so obkrožali tisto hišo. In Mihael in Rafael in Gabriel in Fanuel in sveti angeli, ki so nad nebesi, so vstopali in izstopali iz te hiše.
9. In iz tiste hiše so prišli Mihael in Gabrijel, Rafael in Fanuel in mnogi sveti angeli brez števila.
10. In z njimi Glava dni, njegova glava bela in čista kakor volna, in njegova oblačila neopisljiva.
11. In padel sem na obraz svoj, in vse moje telo se je sprostilo in moj duh se je preobrazil; in zavpil sem z močnim glasom ... z duhom moči, in bil blagoslovljen in poveličan in poveličan.
12. In ti blagoslovi, ki so prišli iz mojih ust, so bili zelo všečni pred tem Vodjo dni.
13. In ta Vodja dni je prišel z Mihaelom in Gabrielom, Rafaelom in Fanuelom, tisoči in desettisoči angelov brez števila.
14. In prišel je k meni in me pozdravil s svojim glasom in mi rekel: 'To je Sin človekov, ki se je rodil za pravičnost; in pravičnost prebiva nad njim in pravičnost Glave dni ga ne zapusti.'
15. In mi je rekel: 'Oznanja ti mir v imenu prihodnjega sveta; kajti od tod izvira mir že od stvarjenja sveta, in tako bo s teboj na veke veke in na veke veke.'
16. In vsi bodo hodili po njegovih poteh, ker ga pravičnost nikoli ne zapusti. Pri njem bodo njihova prebivališča in pri njem njihova dediščina in ne bodo ločeni od njega na veke veke in na veke veke.
17. In tako bo dolgost dni s Sinom človekovim, in pravični bodo imeli mir in pošteno pot, v imenu Gospoda duhov na veke vekov.'

POGLAVJE 72

1. Knjiga o gibanju nebesnih svetil, odnosi vsakega od njih glede na njihove razrede, njihovo oblast in njihove letne čase, glede na njihova imena in kraje izvora ter glede na njihove mesece, ki mi jo je pokazal Uriel, sveti angel, ki je bil z mano in je njihov vodnik; in pokazal mi je vse njihove zakone točno take, kot so, in kako je z vsemi leti sveta in do večnosti, dokler se ne dopolni nova stvaritev, ki traja do večnosti.
2. In to je prvi zakon svetil: svetilo Sonce vzhaja na vzhodnih vratih neba in zahaja na zahodnih vratih neba.
3. In videl sem šest portalov, skozi katere sonce vzhaja, in šest portalov, skozi katere sonce zahaja, in luna vzhaja in zahaja v teh portalih, in voditelje zvezd in tiste, ki jih vodijo: šest na vzhodu in šest na zahodu, in vsi so si sledili v natančno ustreznem vrstnem redu: tudi veliko oken desno in levo od teh portalov.
4. In najprej se pojavi velika svetilka, imenovana Sonce, in njen obseg je kot obseg neba in je povsem napolnjena z osvetljujočim in grejočim ognjem.
5. Kočijo, na kateri se vzpenja, poganja veter, sonce pa zahaja z neba in se vrača skozi sever, da bi doseglo vzhod, in je tako voden, da pride do ustreznih vrat in sije v obraz neba.
6. Na ta način se v prvem mesecu dvigne skozi veliki portal, ki je četrti od teh šestih portalov v sestavi.
7. In v četrtem portalu, skozi katerega sonce vzhaja v prvem mesecu, je dvanajst okenskih odprtin, iz katerih prihaja plamen, ko se odprejo v svojem letnem času.
8. Ko sonce vzide na nebu, trideset juter zaporedoma pride skozi ta četrta vrata in zaide natančno v četrtih vratih na zahodu neba.
9. In v tem obdobju dan postaja vsak dan daljši in noč vsako noč krajša, vse do tridesetega jutra.
10. Tistega dne je dan za devetino daljši od noči, dan pa traja natanko deset delov, noč pa osem delov.
11. In sonce vzhaja iz teh četrtih vrat in zahaja v četrtih ter se trideset juter vrne k petim vratom na vzhodu in vzhaja iz njih in zahaja v petih vratih.

12. In potem se dan podaljša za dva dela in znaša enajst delov, noč pa se krajša in znaša sedem delov.
13. In se vrne proti vzhodu in vstopi skozi šesta vrata ter vzhaja in zahaja v šestih vratih enaintrideset zjutraj zaradi svojega znamenja.
14. Tistega dne dan postane daljši od noči in dan postane dvakrat daljši od noči, dan postane dvanajstdelen, noč pa se skrajša in postane šestdelna.
15. In sonce vzide, da bi dan skrajšalo in noč podaljšalo, in sonce se vrne na vzhod in vstopi skozi šesta vrata, in vzide skoznje ter zaide trideset juter.
16. In ko se dopolni trideset juter, se dan skrajša za natanko en del in postane enajst delov, noč pa sedem.
17. In sonce vzhaja iz šestih vrat na zahodu in gre proti vzhodu ter trideset juter vzhaja v petih vratih in spet zahaja na zahodu v petih zahodnih vratih.
18. Tistega dne se dan skrajša za dva dela in znaša deset delov, noč pa osem delov.
19. In sonce vzhaja iz teh petih vrat in zahaja v petih vratih na zahodu, in vzhaja v četrtih vratih enointrideset dopoldnev zaradi svojega znamenja, in zahaja na zahodu.
20. Tistega dne se dan izenači z nočjo in postane enako dolg, noč pa traja devet delov in dan devet delov.
21. In sonce vzhaja iz teh vrat in zahaja na zahodu, se vrača na vzhod in vzhaja trideset juter v tretjih vratih in zahaja na zahodu v tretjih vratih.
22. In tistega dne postane noč daljša od dneva, noč postane daljša od noči in dan krajši od dneva do tridesetega jutra, in noč traja natanko deset delov, dan pa osem delov.
23. In sonce vzhaja iz tretjih vrat in zahaja v tretjih vratih na zahodu in se vrača na vzhod, in trideset juter vzhaja v drugih vratih na vzhodu in na podoben način zahaja v drugih vratih na zahodu neba.
24. In tistega dne noč traja enajst delov, dan pa sedem delov.
25. In sonce tistega dne vzide skozi ta druga vrata in zaide na zahodu v drugih vratih, nato pa se za enointrideset dopoldnev vrne na vzhod v prva vrata in zaide v prvih vratih na zahodu neba.
26. In tistega dne noč postane daljša in traja dvakrat toliko kot dan: noč traja natanko dvanajst delov, dan pa šest.
27. In sonce je s tem prepotovalo dele svoje orbite in se spet obrne na teh delih svoje orbite ter vstopi skozi ta vrata trideset juter in zaide tudi na zahodu nasproti njega.
28. In tisto noč se je noč skrajšala za devetino, noč pa je postala enajst delov, dan pa sedem delov.
29. In sonce se je vrnilo in vstopilo skozi druga vrata na vzhodu ter se trideset juter, vzhajajoč in zahajajoč, vrača na te dele svoje orbite.
30. In tistega dne se noč skrajša, in noč traja deset delov, dan pa osem.
31. In tistega dne sonce vzide skozi ta vrata in zaide na zahodu, se vrne na vzhod in vzide v tretjih vratih trideset in tri jutra ter zaide na zahodu neba.
32. Tistega dne se noč skrajša in traja devet delov, dan pa devet delov, noč pa je enaka dnevu in leto traja natanko toliko kot tristo štiriinšestdeset dni.
33. In dolžina dneva in noči ter kratkost dneva in noči nastanejo – te razlike se naredijo skozi tok sonca.
34. Tako se zgodi, da se njegov tok iz dneva v dan daljša, ponoči pa krajša.
35. In to je zakon in pot sonca ter njegov povratek, kolikorkrat se vrne in vzide, tj. velika svetilka, ki se imenuje sonce, za vedno in za vedno.
36. In to, kar tako vzhaja, je velika svetilka in je tako poimenovana glede na svoj videz, kot je zapovedal Gospod.
37. Kakor vzhaja, tako zahaja in ne zahaja, ne počiva, ampak teče podnevi in ponoči, in njegova svetloba je sedemkrat svetlejša od lunine; toda po velikosti sta si enaki.

POGLAVJE 73

1. In po tem zakonu sem videl še en zakon, ki se nanaša na manjše svetilo, ki se imenuje Luna.
2. Njen obseg je kakor obseg neba, njen voz, v katerem se vozi, pa poganja veter, svetloba pa ji je dana v določeni meri.
3. Njen vzhod in zahod se spreminjata vsak mesec: njeni dnevi so kakor dnevi sonca, in ko je njena svetloba enakomerna, znaša sedmi del sončne svetlobe.
4. In tako vzhaja. In njena prva faza na vzhodu se pojavi trideseto jutro: in tistega dne postane vidna in za vas predstavlja prvo fazo lune tridesetega dne skupaj s soncem v portalu, kjer sonce vzhaja.
5. In ena polovica nje se razteza za sedmi del, in celoten njen obseg je prazen, brez svetlobe, razen ene sedmine in štirinajstega dela njene svetlobe.
6. In ko prejme eno sedmino polovice svoje svetlobe, njena svetloba znaša eno sedmino in polovico le-te.
7. In zaide s soncem, in ko sonce vzide, vzide z njim tudi luna in prejme polovico enega dela svetlobe, in tisto noč na začetku njenega jutra na začetku luninega dne luna zaide s soncem in je tisto noč nevidna s štirinajstimi deli in polovico enega od njih.
8. In vzide tistega dne s točno sedmim delom, in pride naprej in nazaj od vzhoda sonca, in v svojih preostalih dneh postane svetla v preostalih trinajstih delih.

POGLAVJE 74

1. In videl sem drugo pot, zakon zanjo, in kako po tem zakonu izvaja svoj mesečni obrat.
2. In vse te stvari mi je pokazal Uriel, sveti angel, ki je vodja vseh njih, in njihove položaje, in zapisal sem njihove položaje, kakor mi jih je pokazal, in zapisal sem njihove mesece, kakršni so bili, in videz njihovih luči, dokler se ni dopolnilo petnajst dni.
3. V eni sedmini dopolni vso svojo svetlobo na vzhodu in v eni sedmini dopolni vso svojo temo na zahodu.
4. In v določenih mesecih spremeni svoje okolje, v določenih mesecih pa sledi svoji posebni poti.
5. Čez dva meseca luna zaide s soncem: v tistih dveh srednjih vratih tretji in četrti.
6. Sedem dni potuje, se obrne in spet vrne skozi vrata, kjer sonce vzhaja in doseže vso svojo svetlobo: in se umakne od sonca in v osmih dneh vstopi skozi šesta vrata, skozi katera sonce vzhaja.
7. In ko sonce vzide skozi četrta vrata, vzide sedem dni, dokler ne vzide skozi peta in se v sedmih dneh spet vrne skozi četrta vrata in doseže vso svojo svetlobo: in v osmih dneh se umakne in vstopi skozi prva vrata.

8. In se čez sedem dni spet vrne v četrta vrata, skozi katera vzhaja sonce.
9. Tako sem videl njihov položaj – kako so tiste dni vzhajale lune in sonce zahajalo.
10. In če seštejemo pet let, ima sonce presežek trideset dni, in vsi dnevi, ki se mu naberejo za eno od teh petih let, ko so polna, znašajo 364 dni.
11. In presežek sonca in zvezd znaša šest dni: v petih letih 6 dni vsako leto doseže 30 dni: in luna zaostaja za soncem in zvezdami za 30 dni.
12. In sonce in zvezde natančno merita vsa leta, tako da ne premaknejo svojega položaja niti za en sam dan naprej ali zakasnijo v večnost; ampak leta dokončata s popolno pravičnostjo v 364 dneh.
13. V 3 letih je 1092 dni, v 5 letih pa 1820 dni, tako da je v 8 letih 2912 dni.
14. Samo za luno dnevi v 3 letih znašajo 1062 dni, v 5 letih pa zaostaja za 50 dni: [tj. k vsoti (1770) je treba dodati (1000 in) 62 dni.]
15. In v 5 letih je 1770 dni, tako da za Luno dnevi v 8 letih znašajo 2832 dni.
16. [Kajti v 8 letih zaostane za 80 dni], vseh dni, ki jih zaostane v 8 letih, je 80.
17. In leto je natančno zaključeno v skladu z njihovimi svetovnimi postajami in postajami sonca, ki vzhajajo iz vrat, skozi katera (sonce) vzhaja in zahaja 30 dni.

POGLAVJE 75

1. In voditelji poglavarjev tisočev, ki so postavljeni nad vsem stvarstvom in nad vsemi zvezdami, imajo prav tako opravka s štirimi vmesnimi dnevi, saj so neločljivo povezani s svojo službo po letnem štetju, in ti opravljajo službo v štirih dneh, ki se ne štejejo v letnem štetju.
2. In zaradi njih ljudje v tem delajo napake, kajti ta svetila resnično služijo na svetovnih postajah, eno na prvih vratih, eno na tretjih vratih neba, eno na četrtih vratih in eno na šestih vratih, natančnost leta pa se doseže prek njegovih tristo štiriinšestdesetih postaj.
3. Za znamenja in čase in leta in dni, ki mi jih je pokazal angel Uriel, ki ga je Gospod slave postavil za vedno nad vsemi svetili na nebu, na nebu in na svetu, da bi vladali na nebu in se dali videti na zemlji ter bili voditelji dneva in noči, tj. sonca, lune in zvezd in vseh služabnih bitij, ki se vrtijo v vseh nebeških vozovih.
4. Podobno mi je Uriel pokazal dvanajst vrat, odprtih na obodu sončnega voza na nebu, skozi katera prodirajo sončni žarki: in iz njih se toplota širi po zemlji, ko se odprejo ob določenih časih.
5. In za vetrove in duha rose, ko se odprejo, stoje odprti na koncih neba.
6. Kar se tiče dvanajstih vrat v nebesih, na koncih zemlje, iz katerih izhajajo sonce, luna in zvezde ter vsa nebesna dela na vzhodu in zahodu.
7. Na levi in desni strani je odprtih veliko oken in eno okno ob svojem določenem času proizvaja toploto, kar ustreza vratom, skozi katera prihajajo zvezde, kot jim je On zapovedal, in kamor zahajajo glede na svoje število.
8. In videl sem kočije na nebu, ki so tekle po svetu, nad tistimi vrati, v katerih se vrtijo zvezde, ki nikoli ne zahajajo.
9. In ena je večja od vseh ostalih in prav ta pot teče skozi ves svet.

POGLAVJE 76

1. In na koncih zemlje sem videl dvanajst vrat, odprtih do vseh koncev neba, iz katerih izhajajo vetrovi in pihajo po zemlji.
2. Tri od njih so odprte na nebu, tri na zahodu, tri na desni strani neba in tri na levi.
3. In prve tri so tiste z vzhoda, tri so s severa, trije za tistimi na levi strani juga in trije z zahoda.
4. Iz štirih teh prihajajo vetrovi blagoslova in blaginje, iz osmih pa prihajajo škodljivi vetrovi: ko so poslani, prinašajo uničenje na vso zemljo in na vodo na njej in na vse, ki prebivajo na njej, in na vse, kar je v vodi in na kopnem.
5. In prvi veter iz teh vrat, imenovan vzhodni veter, pride skozi prva vrata, ki so na vzhodu, in se nagne proti jugu: iz njih prihajajo opustošenje, suša, vročina in uničenje.
6. Skozi druga vrata na sredini prihaja, kar je primerno, in iz njih prihajajo dež in rodovitnost in blaginja in rosa; skozi tretja vrata, ki ležijo proti severu, pa prihajata mraz in suša.
7. In za temi prihajajo južni vetrovi skozi tri vrata: skozi prva vrata, ki se nagibajo proti vzhodu, prihaja vroč veter.
8. In skozi srednja vrata poleg njega prihajajo dišeči vonji, rosa in dež, blaginja in zdravje.
9. In skozi tretja vrata, ki ležijo na zahodu, prihajajo rosa in dež, kobilice in opustošenje.
10. In za temi severni vetrovi: iz sedmih vrat na vzhodu prihajajo rosa in dež, kobilice in opustošenje.
11. In iz srednjih vrat prihajajo v neposredni smeri zdravje in dež in rosa in blaginja; in skozi tretja vrata na zahodu prihajajo oblaki in slana in sneg in dež in rosa in kobilice.
12. In za temi [štirimi] so zahodni vetrovi: skozi prva vrata, ki mejijo na sever, prihajajo rosa in slana, mraz, sneg in slana.
13. In iz srednjih vrat prihajata rosa in dež ter blaginja in blagoslov; in skozi zadnja vrata, ki mejijo na jug, prihajajo suša in opustošenje, požig in uničenje.
14. In dvanajst vrat štirih koncev neba je s tem dokončanih in vse njihove zakone in vse njihove nadloge in vse njihove dobrote sem ti pokazal, sin moj Metuzalem.

POGLAVJE 77

1. In prva stran se imenuje vzhod, ker je prva: druga pa jug, ker se bo tja spustil Najvišji, da, tja se bo v prav posebnem smislu spustil Tisti, ki je blagoslovljen za vedno.
2. Zahodna četrtina se imenuje zmanjšana, ker tam vsa nebesna svetila upadajo in zahajajo.
3. Četrti del, imenovan sever, je razdeljen na tri dele: prvi je namenjen prebivališču ljudi, drugi pa vsebuje morja vode, brezna, gozdove, reke, temo in oblake, tretji del pa vsebuje vrt pravičnosti.
4. Videl sem sedem visokih gora, višjih od vseh gora, ki so na zemlji; in od tam prihaja slana, in dnevi, letni časi in leta minevajo.
5. Videl sem sedem rek na zemlji, večjih od vseh rek: ena od njih, ki prihaja od zahoda, izliva svoje vode v Veliko morje.

6. In ti dve prihajata s severa proti morju in izlivata svoje vode v Eritrejsko morje na vzhodu.
7. Preostale štiri pa pridejo na severno stran do svojega morja, dve od njih v Eritrejsko morje, dve pa v Veliko morje in se tam izlivajo, nekateri pa pravijo: v puščavo.
8. Sedem velikih otokov sem videl v morju in na celini: dva na celini in pet v Velikem morju.

POGLAVJE 78

1. In imena sonca so naslednja: prvo Orjârês in drugo Tômâs.
2. In luna ima štiri imena: prvo ime je Asônjâ, drugo Eblâ, tretje Benâsê in četrto Erâe.
3. To sta dve veliki svetilki: njun obseg je kot obseg neba, velikost obsega obeh pa je enaka.
4. V obodu sonca je sedem delov svetlobe, ki so mu dodani več kot luni, in v določenih merah se prenaša, dokler se sedmi del sonca ne izčrpa.
5. In zaidejo in vstopijo skozi vrata na zahodu, se obrnejo proti severu in pridejo skozi vzhodna vrata na nebesno površje.
6. In ko vzide luna, se na nebu pojavi štirinajstina: svetloba postane polna v njej: štirinajsti dan dopolni svojo svetlobo.
7. In petnajst delov svetlobe se ji prenese do petnajstega dne, ko se njena svetloba dopolni, glede na znamenje leta, in postane petnajst delov, luna pa raste z dodajanjem štirinajstih delov.
8. In v svojem upadanju se luna prvi dan zmanjša na štirinajst delov svoje svetlobe, drugi na trinajst delov svetlobe, tretji na dvanajst, četrti na enajst, peti na deset, šesti na devet, sedmi na osem, osmi na sedem, deveti na šest, deseti na pet, enajsti na štiri, dvanajsti na tri, trinajsti na dva, štirinajsti na polovico sedmine, vsa njena preostala svetloba pa petnajstega popolnoma izgine.
9. In v nekaterih mesecih ima mesec devetindvajset dni, enkrat pa osemindvajset.
10. In Uriel mi je pokazal še en zakon: kdaj se svetloba prenese na luno in na kateri strani jo sonce prenese nanjo.
11. Ves čas, ko luna raste v svoji svetlobi, jo prenaša nase, ko je štirinajst dni nasproti soncu, njena svetloba na nebu dosežena, in ko je povsod osvetljena, je njena svetloba na nebu dosežena v polni meri.
12. In prvi dan se imenuje mlaj, kajti tistega dne svetloba vzide nad njo.
13. Polna luna postane točno na dan, ko sonce zaide na zahodu, in ponoči vzide na vzhodu, in luna sije vso noč, dokler sonce ne vzide nasproti nje in se luna ne pokaže nasproti sonca.
14. Na strani, od koder prihaja svetloba lune, tam spet upada, dokler vsa svetloba ne izgine in vsi dnevi v mesecu se končajo, njen obod pa je prazen, brez svetlobe.
15. In tri mesece naredi s tridesetimi dnevi, in ob svojem času naredi tri mesece z devetindvajsetimi dnevi, v katerih v prvem časovnem obdobju in v prvih vratih sto sedemdeset dni doseže svoj upad.
16. In ko odhaja, se prikazuje tri mesece po trideset dni, in tri mesece po devetindvajset dni.
17. Ponoči se dvajset dni vsakič pojavi kot človek, podnevi pa se pojavi kot nebo in v njej ni ničesar drugega kot njena svetloba.

POGLAVJE 79

1. In sedaj, sin moj, pokazal sem ti vse, in postava vseh zvezd na nebu je dopolnjena.
2. In pokazal mi je vse te zakone za vsak dan in za vsak letni čas, ko se vlada, za vsako leto in za njegovo nadaljevanje ter za red, predpisan za vsak mesec in vsak teden:
3. In upadanje lune, ki se zgodi v šestih vratih: kajti v teh šestih vratih se njena svetloba dopolni, po tem pa je začetek upadanja:
4. In upadanje, ki se dogaja v prvih vratih v njihovem letnem času, dokler se ne dopolni sto sedeminsedemdeset dni: šteto po tednih, petindvajset tednov in dva dni.
5. V enem obdobju zaostaja za soncem in redom zvezd natanko pet dni, in ko je ta kraj, ki ga vidiš, prepotovan.
6. Takšna je slika in skica vsakega svetila, ki mi jo je pokazal nadangel Uriel, njihov vodja.

POGLAVJE 80

1. In v tistih dneh mi je angel Uriel odgovoril in rekel: »Glej, vse sem ti pokazal, Enoh, in vse sem ti razodel, da bi videl to sonce in to luno ter voditelje zvezd na nebu in vse tiste, ki jih obračajo, njihove naloge, čase in odhode.«
2. V dneh grešnikov se bodo leta skrajšala in njihovo seme bo zamujalo na njihovih zemljiščih in poljih, in vse stvari na zemlji se bodo spremenile in se ne bodo pojavile ob svojem času: in dež bo zadržan in nebo ga bo zadržalo.
3. In v tistih časih bodo sadovi zemlje zaostali in ne bodo rasli ob svojem času, in sadovi dreves bodo zadržani ob svojem času.
4. In luna bo spremenila svoj red in se ne bo pojavila ob svojem času.
5. In v tistih dneh se bo videlo sonce in zvečer bo potovalo na koncu velike kočije na zahodu in bo sijalo močneje, kot je v skladu z redom svetlobe.
6. In mnogi poglavarji zvezd bodo prekršili predpisani red. In ti bodo spremenili svoje orbite in naloge in se ne bodo pojavili v predpisanih letnih časih.
7. In ves red zvezd bo skrit pred grešniki in misli tistih na zemlji se bodo zmotile glede njih in se bodo odvrnili od vseh svojih poti, da, zmotili se bodo in jih imeli za bogove.
8. In hudo se bo nad njimi pomnožilo in kazen jih bo zadela, tako da bodo vse uničili.'

POGLAVJE 81

1. In mi je rekel: 'Opazuj, Enoh, te nebeške tablice in preberi, kaj je na njih zapisano, in si zapomni vsako posamezno dejstvo.'
2. In opazoval sem nebeške tablice in prebral vse, kar je bilo na njih napisano, in razumel vse ter prebral knjigo vseh dejanj človeštva in vseh otrok mesa, ki bodo na zemlji do najoddaljenejših rodov.
3. In takoj sem blagoslovil velikega Gospoda, Kralja slave na veke, ker je ustvaril vsa dela sveta, in poveličal sem Gospoda zaradi njegove potrpežljivosti in ga blagoslovil zaradi človeških otrok.

4. In potem sem rekel: 'Blagor človeku, ki umre v pravičnosti in dobroti, o katerem ni napisana knjiga krivice in nad katerim se ne bo našel dan sodbe.'
5. In teh sedem svetih me je pripeljalo in me postavilo na zemljo pred vrata moje hiše in mi reklo: 'Povej vse svojemu sinu Metuzalemu in pokaži vsem svojim otrokom, da nobeno meso ni pravično v Gospodovih očeh, kajti On je njihov Stvarnik.'
6. Eno leto te bomo pustili s tvojim sinom, dokler ne daš svojih zadnjih ukazov, da boš lahko učil svoje otroke in jim to zapisal ter pričeval vsem svojim otrokom; drugo leto pa te bodo vzeli izmed sebe.
7. Bodi močno srce tvoje, kajti dobri bodo dobrim oznanjali pravičnost, pravični s pravičnimi se bodo veselili in drug drugemu se bodo hvalili.
8. Grešniki pa bodo umrli z grešniki in odpadniki bodo potonili z odpadniki.
9. In tisti, ki ravnajo pravično, bodo umrli zaradi dejanj ljudi in bodo odpeljani zaradi dejanj brezbožnikov.
10. In v tistih dneh so nehali govoriti z mano, in prišel sem k svojemu ljudstvu, hvalijoč Gospoda sveta.

POGLAVJE 82

1. In sedaj, sin moj Metuzalem, vse to ti pripovedujem in zapisujem zate, in vse sem ti razodel ter ti dal knjige o vsem tem. Zato, sin moj Metuzalem, ohrani knjige iz očetovih rok in jih izroči generacijam sveta.
2. Dal sem modrost tebi in tvojim otrokom, in tvojim otrokom, ki bodo s teboj, da jo bodo prenašali svojim otrokom iz roda v rod, to modrost namreč presega njihove misli.
3. In tisti, ki jo razumejo, ne bodo spali, temveč bodo poslušali z ušesi, da bi se naučili te modrosti, in tistim, ki jo jedo, bo bolj všeč kakor dobra hrana.
4. Blagor vsem pravičnim, blagoslovljeni vsi tisti, ki hodijo po poti pravičnosti in ne grešijo kot grešniki, pri štetju vseh svojih dni, v katerih sonce potuje po nebu, vstopa in izstopa iz vrat trideset dni z glavami tisočev po vrstnem redu zvezd, skupaj s štirimi, ki so vmesne in delijo štiri dele leta, ki jih vodijo in vstopajo z njimi štiri dni.
5. Zaradi njih bodo ljudje grešili in jih ne bodo upoštevali pri celotnem štetju leta: da, ljudje bodo grešili in jih ne bodo natančno prepoznali.
6. Kajti pripadajo letnemu štetju in so tam resnično zapisani za vedno, eden v prvih vratih in eden v tretjih, eden v četrtih in eden v šestih, leto pa se zaključi v tristo štiriinšestdesetih dneh.
7. In poročilo o tem je natančno in zapisano štetje natančno; kajti svetila, mesece in praznike, leta in dneve mi je pokazal in razodel Uriel, kateremu je Gospod vsega stvarstva sveta podredil nebeško vojsko.
8. In ima moč nad nočjo in dnevom na nebu, da povzroči, da luč daje luč ljudem – soncu, luni in zvezdam ter vsem nebeškim silam, ki se vrtijo v svojih krožnih vozovih.
9. In to so vrstni redovi zvezd, ki so zahajale na svoja mesta, v svoje letne čase, praznike in mesece.
10. In to so imena tistih, ki jih vodijo, ki pazijo, da vstopijo ob svojem času, v svojem vrstnem redu, v svojem letnem času, v svojem mesecu, v svojem obdobju vladavine in na svojem položaju.
11. Najprej vstopijo njihovi štirje voditelji, ki delijo štiri dele leta; za njimi pa dvanajst voditeljev redov, ki delijo mesece; in za tristo šestdeset dni so poglavarji tisočev, ki delijo dneve; in za štiri vmesne dni so voditelji, ki ločujejo štiri dele leta.
12. In te glave nad tisoči so vmesne med vodjo in vodjo, vsak za svojim mestom, toda njihovi vodje opravljajo razdelitev. In to so imena voditeljev, ki delijo štiri dele leta, ki so določeni: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal in Nârêl.
13. In imena tistih, ki jih vodijo: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl in 'Elômê'êl – ti trije sledijo vodjem redov,
14. in obstaja eden, ki sledi trem vodjem redov, ki sledijo tistim vodjem postaj, ki delijo štiri dele leta.
15. Na začetku leta se prvi dvigne in vlada Melkejâl, ki se imenuje Tam'âinî in sonce, in vsi dnevi njegove vladavine, medtem ko vlada, so enaindevetdeset dni.
16. In to so znamenja dni, ki jih je mogoče videti na zemlji v dneh njegove vladavine: znoj, vročina in zatišja; in vsa drevesa rodijo sadove in na vseh drevesih se pojavi listje, in žetev pšenice, in vrtnice, in vse rože, ki poženejo na polju, toda drevesa pozimi ovenejo.
17. In to so imena voditeljev, ki so jim podrejeni: Berka'êl, Zêlebs'êl in še en, ki je bil dodan kot glava tisočnice, imenovan Hîlûjâsêph. Dnevi vladavine tega voditelja so končani.
18. Naslednji voditelj za njim je Hêl'emmêlêk, ki ga imenujejo sijoče sonce, in vsi dnevi njegove svetlobe trajajo enaindevetdeset dni.
19. In to so znamenja njegovih dni na zemlji: vročina in suha voda, in drevesa dozorijo in rodijo vse svoje sadje zrelo in pripravljeno, in ovce se parijo in zanosijo, in vsi sadovi zemlje se poberejo, in vse, kar je na poljih, in stiskalnica: to se zgodi v dneh njegovega gospostva.
20. To so imena, vrstni redovi in voditelji teh tisočnikov: Gîdâ'îjal, Kê'êl in Hê'êl, in ime tisočnika, ki jim je dodano, Asfâ'êl. Dnevi njegovega gospostva so končani.

POGLAVJE 83

1. In sedaj, sin moj Metuzalem, ti bom pokazal vsa svoja videnja, ki sem jih videl, in ti jih bom pripovedoval.
2. Dve viziji sem imel, preden sem se oženil, in ena je bila precej drugačna od druge: prva, ko sem se učil pisati; druga, preden sem vzel tvojo mater, ko sem imel strašno vizijo. In glede njiju sem molil h Gospodu.
3. Ko sem ležal v hiši svojega dedka Mahalalela, sem v videnju videl, kako se je nebo zrušilo in padlo na zemljo.
4. In ko je padlo na zemljo, sem videl, kako je zemljo pogoltnilo veliko brezno, gore so visele na gorah, hribi so se pogreznili na hribe in visoka drevesa so se odtrgala od svojih debel ter bila vržena navzdol in potopljena v brezno.
5. In tedaj mi je prišla beseda v usta in sem povzdignil glas, da bi na ves glas zavpil, in rekel: 'Zemlja je uničena.'
6. In moj dedek Mahalalel me je zbudil, ko sem ležal blizu njega, in mi rekel: 'Zakaj tako jokaš, sin moj, in zakaj tako žaluješ?'
7. In povedal sem mu celotno vizijo, ki sem jo videl, in rekel mi je: 'Strašno stvar si videl, sin moj, in resna je tvoja sanjska vizija glede skrivnosti vsega greha zemlje: potoniti se mora v brezno in biti uničena z velikim uničenjem.'

8. In zdaj, sin moj, vstani in prosi Gospoda slave, ker si veren, da bi na zemlji ostal ostanek in da ne bi uničil vse zemlje.
9. Sin moj, vse to bo prišlo z neba na zemljo in na zemlji bo veliko uničenje.
10. Potem sem vstal in molil, prosil in prosil ter zapisal svojo molitev za rodove sveta in vse ti bom pokazal, sin moj Metuzalem.
11. In ko sem šel spodaj in videl nebo in sonce, ki je vzhajalo na vzhodu, in luno, ki je zahajala na zahodu, in nekaj zvezd in vso zemljo in vse, kar je poznal na začetku, sem blagoslovil Gospoda sodbe in ga poveličal, ker je povzročil, da je sonce vzšlo iz oken vzhoda, in se je povzpelo in vzšlo na nebu ter se odpravilo in nadaljevalo pot, ki mu je bila pokazana.

POGLAVJE 84

1. In dvignil sem roke v pravičnosti in blagoslovil Svetega in Velikega ter govoril z dihom svojih ust in z jezikom mesa, ki ga je Bog ustvaril za otroke človeškega mesa, da bi z njim govorili, in dal jim je dih in jezik in usta, da bi z njimi govorili:
2. »Slavljen bodi, Gospod, Kralj, veliki in mogočni v svoji veličini, Gospod vsega stvarstva nebes, Kralj kraljev in Bog vsega sveta. In tvoja moč, kraljestvo in veličina ostanejo na veke vekov in skozi vse rodove tvoja oblast; in vsa nebesa so tvoj prestol na veke vekov in vsa zemlja tvoj podnožje na veke vekov.«
3. Kajti ti si ustvaril in ti vladaš vsem stvarem, in nič ti ni pretežko, modrost ne zapušča mesta tvojega prestola in se ne obrača stran od tvoje navzočnosti. In ti veš, vidiš in slišiš vse in nič ni skrito pred teboj, ker ti vidiš vse.
4. In zdaj so angeli Tvojih nebes krivi prestopka in na človeškem mesu prebiva Tvoja jeza do velikega sodnega dne.
5. In zdaj, o Bog in Gospod in Veliki Kralj, rotim in rotim Te, izpolni mojo molitev, pusti mi potomce na zemlji in ne uniči vsega človeškega mesa ter naredi zemlje brez prebivalca, da bi nastala večna poguba.
6. In sedaj, Gospod moj, iztrebi z zemlje meso, ki je vzbudilo tvojo jezo, meso pravičnosti in poštenosti pa vzgoji kot sad večnega semena in ne skrivaj svojega obličja pred molitvijo svojega služabnika, o Gospod.'

POGLAVJE 85

1. In potem sem imel še druge sanje in ti bom povedal vse sanje, sin moj.
2. In Enoh je povzdignil glas in rekel svojemu sinu Metuzalemu: »S teboj, sin moj, bom govoril: poslušaj moje besede – nagni svoje uho k sanjam svojega očeta.«
3. Preden sem vzel tvojo mater Edno, sem v prikazni na svoji postelji videl, in glej, iz zemlje je prišel bik, in ta bik je bil bel; in za njim je prišla telica, in skupaj z njo sta prišla dva bika, eden črn in drugi rdeč.
4. In ta črni bik je prebodla rdečega in ga zasledovala po zemlji, in odtlej tega rdečega bika nisem mogla več videti.
5. Toda ta črni bik je zrasel in tista telica je šla z njim, in videl sem, da je iz njega prišlo veliko volov, ki so mu bili podobni in so mu sledili.
6. In tista krava, tista prva, je odšla od prvega bika, da bi iskala tistega rdečega, a ga ni našla, in je z velikim jokom objokovala nad njim in ga iskala.
7. In gledal sem, dokler ni prišel k njej prvi bik in jo pomiril, in od takrat naprej ni več jokala.
8. In potem je rodila še enega belega bika, za njim pa je rodila še veliko bikov in črnih krav.
9. In v spanju sem videl, kako je beli bik prav tako zrasel in postal velik bel bik, in iz njega je izšlo veliko belih bikov, ki so bili podobni njemu. In začeli so roditi veliko belih bikov, ki so bili podobni njim, drug za drugim, celo veliko.

POGLAVJE 86

1. In spet sem videl z očmi, ko sem spal, in videl sem nebo zgoraj, in glej, zvezda je padla z neba in vzšla ter jedla in se pasla med temi voli.
2. In potem sem videl velike in črne vole, in glej, vsi so zamenjali svoje hleve in pašnike ter svojo živino in začeli živeti drug z drugim.
3. In spet sem videl v viziji in pogledal proti nebu, in glej, videl sem veliko zvezd, ki so se spustile in vrgle z neba k tisti prvi zvezdi, in postale so biki med temi govedi in so se pasle z njimi med njimi.
4. In pogledal sem jih in videl, in glej, vse so spustile svoje ude, kakor konji, in začele pokrivati krave volov, in vse so zanosile in rodile slone, kamele in osle.
5. In vsi voli so se jih bali in se jih prestrašili ter so jih začeli gristi z zobmi, požirati in bodati z rogovi.
6. In začeli so požirati tiste vole; in glejte, vsi otroci zemlje so se začeli trepetati in trepetati pred njimi in bežati pred njimi.

POGLAVJE 87

1. In spet sem videl, kako so se začeli drug drugega bodati in požirati, in zemlja je začela glasno jokati.
2. In spet sem dvignil oči proti nebu in v viziji sem videl, in glej, iz nebes so prišla bitja, ki so bila podobna belim ljudem: in štiri so šla iz tistega kraja in trije z njimi.
3. In tisti trije, ki so prišli zadnji, so me zgrabili za roko in me dvignili, stran od rodov zemlje, in me dvignili na vzvišeno mesto ter mi pokazali stolp, dvignjen visoko nad zemljo, in vsi hribi so bili nižji.
4. In eden mi je rekel: 'Ostani tukaj, dokler ne vidiš vsega, kar se zgodi tem slonom, kamelam in oslom ter zvezdam in voli in vsem njim.'

POGLAVJE 88

1. In videl sem enega od tistih štirih, ki so prišli prvi, in je zgrabil prvo zvezdo, ki je padla z neba, jo zvezal po rokah in nogah in jo vrgel v brezno: to brezno je bilo ozko in globoko, grozljivo in temno.
2. In eden izmed njih je izvlekel meč in ga dal slonom, kamelam in oslom: tedaj so se začeli tepeti drug po drugem in vsa zemlja se je zaradi njih stresla.
3. In ko sem gledal v videnju, glej, eden od tistih štirih, ki so prišli ven, jih je kamenjal z neba in zbral ter vzel vse velike zvezde, katerih usti so bili podobni udom konj, in jih vse zvezal po rokah in nogah ter jih vrgel v brezno zemlje.

POGLAVJE 89

1. In eden od teh štirih je šel k belemu biku in ga poučil o skrivnosti, ne da bi se ta prestrašil: rodil se je kot bik in postal človek, zgradil si je veliko posodo in prebival na njej; in trije biki so živeli z njim v tej posodi in bili so pokriti z njo.
2. In spet sem dvignil oči proti nebu in zagledal visoko streho s sedmimi vodnimi potoki, ki so se z veliko vode zlivali v ograjen prostor.
3. In spet sem videl, in glej, na površini tega velikega ograjenega prostora so se odprli vodnjaki in voda je začela nabrekati in se dvigovati na površino, in videl sem ta ograjen prostor, dokler ni bila vsa njegova površina prekrita z vodo.
4. In voda, tema in megla so se nad njo stopnjevali; in ko sem pogledal na višino te vode, se je ta voda dvignila nad višino tistega ograje in se je prelivala čez to ograjo ter stala na zemlji.
5. In vsa živina tistega ograjenega prostora je bila zbrana skupaj, dokler nisem videl, kako se je potopila in jo pogoltnila ter poginila v tisti vodi.
6. Toda ta ladja je plavala na vodi, medtem ko so vsi voli, sloni, kamele in osli potonili na dno z vsemi živalmi, tako da jih nisem mogel več videti, in niso mogli pobegniti, ampak so poginili in potonili v globino.
7. In spet sem videl v viziji, dokler se niso tisti vodni hudourniki odstranili s te visoke strehe in se zemeljske brezna zravnala ter odprla druga brezna.
8. Nato je voda začela teči vanje, dokler ni postala vidna zemlja; toda posoda se je ustavila na zemlji in tema se je umaknila ter se pojavila svetloba.
9. Toda ta beli bik, ki se je spremenil v človeka, je prišel iz te posode in trije biki z njim, in eden od teh treh je bil bel kot ta bik, eden od njih pa rdeč kot kri, eden pa črn: in ta beli bik je odšel od njih.

10–27. Od Noetove smrti do eksodusa.

10. In začeli so prinašati poljske živali in ptice, tako da so nastali različni rodovi: levi, tigri, volkovi, psi, hijene, divji prašiči, lisice, veverice, prašiči, sokoli, jastrebi, zmaji, orli in krokarji; in med njimi se je rodil beli bik.
11. In začeli so se gristi drug drugega; toda beli bik, ki se je rodil med njimi, je spočet divjega osla in z njim belega bika, in divji osli so se namnožili.
12. Toda bik, ki se mu je skotil, je skotil črnega divjega prašiča in belo ovco; prvi je skotil veliko merjascev, tista ovca pa je skotila dvanajst ovc.
13. In ko je teh dvanajst ovc zraslo, so eno izmed njih dali oslicam, in te oslice so spet dale tisto ovco volkovom, in ta ovca je zrasla med volkovi.
14. In Gospod je pripeljal enajst ovac, da bi živele z njimi in se pasle z njimi med volkovi. In namnožile so se in postale so velike črede ovac.
15. In volkovi so se jih začeli bati in so jih zatirali, dokler niso pokončali njihovih mladičev in jih vrgli v reko z veliko vodo. Toda te ovce so začele glasno jokati zaradi svojih mladičev in se pritoževati svojemu Gospodu.
16. In ovca, ki je bila rešena pred volkovi, je zbežala in se umaknila divjim oslom; in videl sem ovce, kako so se pritoževale in jokale ter prosile svojega Gospoda z vso močjo, dokler se Gospod ovc ni spustil na glas ovc z visokega bivališča in prišel k njim ter jih pasel.
17. In poklical je ovco, ki je ušla volkovom, in ji govoril o volkovih, da bi jih opomnila, naj se ovc ne dotikajo.
18. In ovce so šle k volkovom po besedi Gospodovi, in srečala jih je druga ovca in šla z njo, in obe sta šli in vstopili skupaj v zbor teh volkov in govorili z njimi ter jih opozorili, naj se odslej ne dotikajo ovc.
19. In tedaj sem videl volkove in kako so z vso močjo silno zatirali ovce; in ovce so glasno vpile.
20. In Gospod je prišel k ovcam in te so začele te volkove tepsti: in volkovi so začeli jokati; ovce pa so se umirile in takoj nehale vpiti.
21. In videl sem ovce, dokler niso odšle izmed volkov; toda oči volkov so bile slepe in ti volkovi so odšli, da bi z vso močjo zasledovali ovce.
22. In Gospod ovc je šel z njimi kot njihov vodnik in vse njegove ovce so mu sledile; in njegov obraz je bil bleščeč in sijajen ter strašen na pogled.
23. Volkovi pa so začeli zasledovati tiste ovce, dokler niso prišli do morja.
24. In morje se je razdelilo in voda je stala na tej in oni strani pred njihovim obrazom, in njihov Gospod jih je vodil in se postavil mednje in volkove.
25. In ker volkovi še niso videli ovc, so šli v sredino tistega morja, in volkovi so sledili ovcam, in ti volkovi so tekli za njimi v tisto morje.
26. In ko so zagledali Gospodarja ovac, so se obrnili, da bi zbežali pred Njegovim obličjem, toda morje se je zbralo in postalo tako, kot je bilo ustvarjeno, in voda je nabrekla in se dvignila, dokler ni prekrila tistih volkov.
27. In gledal sem, dokler niso poginili in se utopili vsi volkovi, ki so zasledovali tiste ovce.

28–40. Izrael v puščavi, dajanje postave, vstop v Palestino.

28. Ovce pa so ušle iz te vode in odšle v puščavo, kjer ni bilo ne vode ne trave; in začele so odpirati oči in videti; in videl sem Gospodarja ovc, ki jih je pasel in jim dal vodo in travo, in ovce so šle in jih vodile.
29. In ta ovca se je povzpela na vrh te visoke skale in Gospodar ovc jim jo je poslal.
30. In potem sem videl Gospodarja ovc, ki je stal pred njimi, in njegov videz je bil velik in strašen in veličasten, in vse te ovce so ga videle in so se prestrašile pred njegovim obličjem.
31. In vsi so se bali in trepetali zaradi Njega ter so zavpili ovci, ki je bila z njimi in je bila med njimi: "Ne moremo stati pred našim Gospodom niti ga gledati."
32. In ovca, ki jih je vodila, se je spet povzpela na vrh tiste skale, toda ovca je začela oslepevati in tavati s poti, ki jim jo je pokazal, toda ta ovca tega ni vedela.
33. In Gospodar ovc se je silno razjezil nanje, in ovca je to odkrila in se spustila z vrha skale, prišla k ovcam in našla večino njih slepih in odpadlih.
34. In ko so ga zagledali, so se prestrašili in trepetali ob njegovi prisotnosti ter so se želeli vrniti v svoje ograde.
35. In ta ovca je s seboj vzela druge ovce in prišla do tistih ovc, ki so odpadle, in jih začela pobijati; in ovca se je bala

njene prisotnosti, zato je ovca pripeljala nazaj tiste ovce, ki so odpadle, in te so se vrnile v svoje staje.
36. In v tej viziji sem videl, dokler ta ovca ni postala človek in zgradila hiše za Gospodarja ovc ter vse ovce namestila v to hišo.
37. In gledal sem, dokler ni ovca, ki je srečala tisto ovco, ki jo je vodila, zaspala; in gledal sem, dokler niso vse velike ovce poginile in so se namesto njih pojavile majhne, in so prišle na pašnik ter se približale potoku vode.
38. Tedaj se je ovca, njihova vodja, ki je postala človek, umaknila od njih in zaspala, in vse ovce so jo iskale in jokale nad njo z velikim jokom.
39. In videl sem, dokler nista nehali jokati za tisto ovco in prečkali tistega potoka vode, in tam sta vstali dve ovci kot vodnici namesto tistih, ki sta ju vodili, in sta zaspali.
40. In gledal sem, dokler ovce niso prišle na dober kraj in v prijetno in sijajno deželo, in gledal sem, dokler se te ovce niso nasitile; in tista hiša je stala med njimi v prijetni deželi.

41–50. Od časa sodnikov do gradnje templja.

41. In včasih so se jim odprle oči, včasih pa so oslepele, dokler ni vstala druga ovca in jih vodila ter jih vse pripeljala nazaj, in so se jim odprle oči.
42. In psi, lisice in divji prašiči so začeli požirati te ovce, dokler Gospodar ovc ni izmed njih vzgojil druge ovce, ovna, ki jih je vodil.
43. In ta oven je začel na obeh straneh te pse, lisice in divje prašiče teči, dokler jih ni vseh uničil.
44. In ovca, ki ji je bila odprta, je videla ovna, ki je bil med ovcami, dokler ni zapustil svoje slave in začel te ovce pretepati, jih teptati in se obnašati neprimerno.
45. In Gospodar ovc je poslal jagnje k drugemu jagnjetu in ga povzdignil v ovna in vodjo ovc namesto tistega ovna, ki je zapustil svojo slavo.
46. In šlo je k njemu in se z njim samo pogovarjalo ter ga povzdignilo v ovna in ga postavilo za kneza in vodjo ovac; toda med vsem tem so psi zatirali ovce.
47. In prvi oven je zasledoval drugega ovna, in drugi oven je vstal in bežal pred njim; in gledal sem, dokler psi niso potegnili prvega ovna.
48. In drugi oven je vstal in vodil ovčke.
49. In te ovce so rasle in se množile; toda vsi psi, lisice in divji prašiči so se bali in bežali pred njimi, in ta oven je bodal in ubijal divje živali, in te divje živali niso imele več nobene moči med ovcami in jim niso ničesar več ukradle. In ta oven je skotil veliko ovc in zaspal; in majhna ovca je postala oven namesto nje in postala knez in vodja teh ovc.
50. In ta hiša je postala velika in prostorna in je bila zgrajena za tiste ovce. In na hiši je bil zgrajen visok in velik stolp za Gospodarja ovc. Hiša je bila nizka, a stolp je bil visok in vzvišen. Gospodar ovc je stal na tem stolpu in so mu ponudili polno mizo.

51–67. Od dveh kraljestev, Izraela in Jude, do uničenja Jeruzalema.

51. In spet sem videl te ovce, da so spet zašle in odšle na veliko poti ter zapustile svojo hišo, in Gospod ovc je poklical nekatere izmed ovc in jih poslal k ovcam, toda ovce so jih začele pobijati.
52. In ena izmed njih se je rešila in ni bila ubita, in je pohitela in glasno vpila nad ovco; in so jo poskušali ubiti, toda Gospodar ovc jo je rešil izpred ovc in jo pripeljal k meni ter jo tam naselil.
53. In k tem ovcam je poslal še veliko drugih ovc, da bi jim pričale in se nad njimi objokovale.
54. In potem sem videl, da so, ko so zapustili hišo Gospodovo in njegov stolp, popolnoma odpadli in so se jim zaslepile oči; in videl sem Gospodarja ovc, kako je med njimi v njihovih čredah povzročil veliko klanja, dokler te ovce niso povabile na ta klanje in izdale njegovega mesta.
55. In jih je izročil v roke levom in tigrom, volkovom in hijenam, v roke lisic in vsem divjim zverem, in te divje zveri so začele trgati te ovce.
56. In videl sem, da je zapustil njihovo hišo in njihov stolp ter jih vse dal v roke levom, da jih raztrgajo in požrejo, v roke vsem divjim zverem.
57. In začel sem glasno vpiti z vso močjo in se obračati na Gospodarja ovac ter mu v zvezi z ovcami predstavljati, da so jih požrle vse divje zveri.
58. Vendar je ostal neomajno, čeprav je to videl, in se je veselil, da so bili požrti, pogoltnjeni in oropani, in jih je prepustil požiranju v roke vseh živali.
59. In poklical je sedemdeset pastirjev in jim dal te ovce, da bi jih pasli, in rekel je pastirjem in njihovim spremljevalcem: »Naj odslej vsak izmed vas pase ovce in delajte vse, kar vam bom zapovedal.«
60. In izročil vam jih bom pravilno preštete in vam povedal, katere od njih je treba uničiti – in te uničite vi." In izročil jim je tiste ovce.
61. Poklical je drugega in mu rekel: »Gledaj in pazi na vse, kar bodo pastirji storili s temi ovcami, kajti pokončali jih bodo več, kakor sem jim zapovedal.«
62. In vsako pretiravanje in uničenje, ki ga bodo povzročili pastirji, zabeležite, koliko jih bodo uničili po mojem ukazu in koliko po svoji lastni muhi: zabeležite proti vsakemu posameznemu pastirju vse uničenje, ki ga povzroči.
63. In preberi pred mano po številkah, koliko jih bodo uničili in koliko jih bodo izročili v pogubo, da bom imel to za pričevanje proti njim in poznal vsako dejanje pastirjev, da bom razumel in videl, kaj počnejo, ali se držijo mojega ukaza, ki sem jim ga zapovedal, ali ne.
64. Vendar tega ne bodo vedeli in jim tega ne boš razodel niti jih opominjal, ampak le zapiši zoper vsakega posameznika vse uničenje, ki ga pastirji povzročijo vsak v svojem času, in vse to predloži meni."
65. In videl sem, dokler se niso pastirji pasli ob svojem času in so začeli pobijati in uničevati več, kot jim je bilo ukazano, in so te ovce izročili v roke levom.
66. In levi in tigri so požrli in pogoltnili večino teh ovac, divji prašiči pa so jih požrli skupaj z njimi; in požgali so tisti stolp in porušili tisto hišo.
67. In postal sem zelo žalosten zaradi tega stolpa, ker je bila tista hiša ovc porušena in pozneje nisem mogel videti, ali so te ovce vstopile v tisto hišo.

68–71. Prvo obdobje angelskih vladarjev – od uničenja Jeruzalema do vrnitve iz ujetništva.

68. Pastirji in njihovi tovariši so te ovce izročili vsem divjim zverem, da jih požrejo, in vsak od njih je ob svojem

času prejel določeno število: drugi so v knjigo zapisali, koliko jih je vsak od njih pokončal.
69. In vsak je pobil in uničil veliko več, kot je bilo predpisano; in začel sem jokati in objokovati zaradi teh ovc.
70. In tako sem v viziji videl tistega, ki je pisal, kako je zapisoval vse, ki so jih ti pastirji uničili, dan za dnem, in jih prinašal in polagal ter dejansko pokazal celotno knjigo Gospodarju ovac – celo vse, kar so storili, in vse, kar je vsak od njih uničil, in vse, kar so dali v pogubo.
71. In knjiga je bila prebrana pred Gospodarjem ovac. Vzel mu je knjigo iz roke, jo prebral, jo zapečatil in položil.

72–77. Drugo obdobje – od časa Kira do časa Aleksandra Velikega.

72. In takoj sem videl, kako so pastirji pasli dvanajst ur, in glej, tri od teh ovc so se obrnile nazaj in prišle ter vstopile ter začele popravljati vse, kar se je podrlo na tisti hiši; toda divji prašiči so jih poskušali ustaviti, a jim ni uspelo.
73. In spet so začeli graditi kakor prej in postavili so tisti stolp, ki se je imenoval Visoki stolp; in spet so začeli postavljati mizo pred stolp, toda ves kruh na njej je bil onesnažen in nečist.
74. Zaradi vsega tega so bile oči teh ovc oslepljene, tako da niso videle, prav tako pa tudi oči njihovih pastirjev; in so jih v velikem številu izročili svojim pastirjem v pogubo, ti pa so ovce teptali z nogami in jih požrli.
75. Gospodar ovac je ostal neomajno, dokler se niso vse ovce razkropile po polju in se pomešale z njimi, in jih niso več rešile iz rok zveri.
76. In ta, ki je napisal knjigo, jo je odnesel, jo pokazal in prebral pred Gospodarjem ovc in ga prosil zanje in ga prosil zanje, ko mu je pokazal vsa dejanja pastirjev in pred njim pričal proti vsem pastirjem.
77. In vzel je knjigo, jo položil poleg sebe in odšel.

POGLAVJE 90

1–5. Tretje obdobje – od Aleksandra Velikega do grško-sirijske prevlade.

1. In videl sem, da je na ta način petintrideset pastirjev prevzelo pasenje ovac in so vsak zase dopolnili svoja obdobja kakor prvi; drugi pa so jih sprejeli v svoje roke, da bi jih pasli za njihovo obdobje, vsak pastir v svojem obdobju.
2. In potem sem v svoji viziji videl prihajati vse ptice neba, orle, jastrebe, zmaje, krokarje; toda orli so vodili vse ptice; in začeli so požirati te ovce, jim izkopati oči in požirati njihovo meso.
3. Ovce so vpile, ker so ptice požrle njihovo meso, jaz pa sem v spanju pogledal in se objokoval nad pastirjem, ki je pasel ovce.
4. In gledal sem, dokler teh ovc niso požrli psi, orli in zmaji, in niso pustili na njih ne mesa, ne kože, ne kit, dokler niso ostale le njihove kosti: in tudi njihove kosti so padle na zemljo in ovc je postalo malo.
5. In videl sem, dokler se jih triindvajset ni lotilo paše in jo v svojih različnih obdobjih opravilo oseminpetdesetkrat.

6–12. Četrto obdobje – od grško-sirijske prevlade do makabejskega upora.

6. Toda glejte, te bele ovce so rodile jagnjeta in začele so odpirati oči in videti ter klicati k ovcam.
7. Da, vpili so k njim, a niso poslušali, kar so jim govorili, ampak so bili zelo gluhi in njihove oči so bile zelo slepe.
8. In v videnju sem videl, kako so krokarji prileteli na tista jagnjeta in zgrabili eno od teh jagnjet ter ovce raztrgali in požrli.
9. In gledal sem, dokler niso tem jagnjetom zrasli rogovi in krokarji so odvrgli rogove; in gledal sem, dokler ni eni od teh ovc pognal velik rog in so se jim odprle oči.
10. In pogledalo jih je in njune oči so se odprle ter je zavpilo ovcam, in ovni so ga videli in vsi so stekli k njemu.
11. In kljub vsemu temu so orli, jastrebi, krokarji in zmaji še vedno trgali ovce, se spuščali nanje in jih požirali: ovce so še vedno molčale, ovni pa so jokali in vpili.
12. In ti krokarji so se borili in borili z njim in poskušali podreti njegov rog, a niso imeli nad njim moči.

13–19. Zadnji napad poganov na Jude (kjer sta 13–15 in 16–18 dvojniki).

13. In videl sem, dokler niso prišli pastirji in orli in tisti jastrebi in zmaji ter so klicali krokarjem, naj zlomijo rog tistega ovna, in so se borili in borili z njim, in on se je boril z njimi in klical, da bi prišla njegova pomoč.
14. In videl sem, dokler ni prišel mož, ki je zapisal imena pastirjev in jih prinesel v navzočnost Gospodarja ovc, jim pomagal in jim vse pokazal: prišel je dol, da bi pomagal tistemu ovnu.
15. In gledal sem, dokler ni Gospod ovc prišel k njim v jezi, in vsi, ki so ga videli, so zbežali in vsi so padli v njegovo senco pred njegovim obličjem.
16. Vsi orli in jastrebi in krokarji in zmaji so se zbrali, in z njimi so prišle vse ovce na polju, da, vse so se zbrale in si pomagale, da so zlomile ovnov rog.
17. In videl sem tistega moža, ki je napisal knjigo po Gospodovem ukazu, dokler ni odprl knjige o uničenju, ki ga je povzročilo dvanajst zadnjih pastirjev, in pokazal, da so uničili veliko več kot njihovi predhodniki pred Gospodom ovac.
18. In gledal sem, dokler ni Gospod ovc prišel k njim in vzel v roko palico svoje jeze ter udaril zemljo, in zemlja se je razdelila, in vse živali in vse ptice neba so padle izmed teh ovc in jih je pogoltnila zemlja in jih je pokrila.
19. In gledal sem, dokler ni bil ovcam dan velik meč, in ovce so se pognale proti vsem poljskim zverem, da bi jih pobile, in vse zveri in ptice neba so zbežale pred njimi.

20–27. Sodba padlih angelov, pastirjev in odpadnikov.

20. In videl sem, dokler ni bil v prijetni deželi postavljen prestol in Gospod ovc je sam sedel na njem, drugi pa je vzel zapečatene knjige in jih odprl pred Gospodarjem ovc.
21. In Gospod je poklical te može, prve sedem belih, in jim ukazal, naj pred Njega prinesejo, začenši s prvo zvezdo, ki je vodila pot, vse zvezde, katerih usti so bili podobni udom konj, in vse so jih prinesli pred Njega.

22. In rekel je tistemu možu, ki je pisal pred njim, enemu od tistih sedmih belih, in mu rekel: "Vzemi tistih sedemdeset pastirjev, katerim sem izročil ovce in ki so jih sami prevzeli in pobili več, kot sem jim zapovedal."
23. In glej, vsi so bili zvezani, videl sem, in vsi so stali pred Njim.
24. In sodba je bila najprej nad zvezdami, in sojeni so bili in spoznani za krive, in šli so na kraj obsodbe, in vrženi so bili v brezno, polno ognja in plamenov, in polno ognjenih stebrov.
25. In teh sedemdeset pastirjev je bilo sojenih in spoznanih za krive ter vrženih v ognjeno brezno.
26. In takrat sem videl, kako se je sredi zemlje odprlo nekakšno brezno, polno ognja, in pripeljali so tiste slepe ovce, in vse so bile sojene in spoznane za krive ter vržene v to ognjeno brezno in so gorele; to brezno je bilo desno od tiste hiše.
27. In videl sem, kako gorejo te ovce in kako gorejo njihove kosti.

28–38. Novi Jeruzalem, spreobrnjenje preživelih poganov, vstajenje pravičnih, Mesija.

28. In stal sem, da bi videl, dokler niso zložili tiste stare hiše; in odnesli vse stebre, in vsi tramovi in okraski hiše so bili hkrati zloženi z njo, in so jo odnesli in položili na kraj na jugu dežele.
29. In gledal sem, dokler Gospodar ovac ni postavil nove hiše, večje in višje od prve, in jo postavil na mesto prve, ki je imela pivo zloženo. Vsi njeni stebri so bili novi in njeni okraski so bili novi in večji od tistih pri prvi, stari, ki jo je odvzel, in vse ovce so bile v njej.
30. In videl sem vse ovce, ki so ostale, in vse živali na zemlji in vse ptice neba, kako so padale na tla in se klanjale tem ovcam ter jih prosile in ubogale v vsem.
31. In potem so me tisti trije, ki so bili oblečeni v belo, prijeli za roko, ki so me prej dvignili, in roka tistega ovna me je prijela, me dvignili in postavili med tiste ovce, preden se je zgodila sodba.
32. In vse te ovce so bile bele in njihova volna je bila gosta in čista.
33. In vse, kar je bilo uničeno in razkropljeno, in vse poljske živali in vse ptice neba, se je zbralo v tisti hiši, in Gospod ovac se je zelo veselil, ker so bili vsi dobri in so se vrnili v njegovo hišo.
34. In gledal sem, dokler niso odložili tistega meča, ki je bil dan ovcam, in ga prinesli nazaj v hišo, in bil je zapečaten pred Gospodovo navzočnostjo, in vse ovce so bile povabljene v tisto hišo, a jih ni zadržala.
35. In vsem so se odprle oči in so videli dobro, in ni bilo med njimi nikogar, ki ne bi videl.
36. In videl sem, da je bila tista hiša velika, široka in zelo polna.
37. In videl sem, da se je rodil bel bik z velikimi rogovi, in vse živali na polju in vse ptice neba so se ga bale in so ga ves čas prosile.
38. In videl sem, dokler se niso vsi njihovi rodovi spremenili in vsi so postali beli biki; in prvi med njimi je postal jagnje, in to jagnje je postalo velika žival in je imelo na glavi velike črne rogove; in Gospod ovac se je veselil nad njim in nad vsemi voli. 39 In spal sem med njimi: in zbudil sem se in videl vse.
40. To je prikazen, ki sem jo videl med spanjem. Ko sem se zbudil, sem hvalil Gospoda pravičnosti in mu dal slavo.
41. Tedaj sem jokal z velikim jokom in moje solze niso prenehale, dokler nisem mogel več zdržati: ko sem videl, so tekle zaradi tega, kar sem videl; kajti vse bo prišlo in se bo izpolnilo in vsa človeška dejanja po vrsti so mi bila prikazana.
42. Tisto noč sem se spomnil prvih sanj in zaradi njih sem jokal in bil vznemirjen – ker sem imel tisto prikazen.«

POGLAVJE 91

1. »Sedaj pa, sin moj Metuzalem, pokliči k meni vse svoje brate in zberi k meni vse sinove svoje matere, kajti beseda me kliče in duh je izlit name, da ti pokažem vse, kar te bo zadelo na veke.«
2. In tedaj je Metuzalem šel in poklical k sebi vse svoje brate in zbral svoje sorodnike.
3. In govoril je vsem sinovom pravičnosti in rekel: »Poslušajte, sinovi Henokovi, vse besede svojega očeta in prisluhnite glasu mojih ust! Kajti opominjam vas in vam pravim, ljubljeni: Ljubite pravičnost in hodite po njej.«
4. Ne približujte se pravičnosti z dvojnim srcem in se ne družite z dvojnimi srci, temveč hodite v pravičnosti, sinovi moji. In ona vas bo vodila po dobrih stezah in pravičnost bo vaša spremljevalka.
5. Vem namreč, da se bo na zemlji povečalo nasilje in da se bo na zemlji izvršila velika kazen in da se bo končala vsa krivičnost. Iztrebljena bo iz svojih korenin in vsa njena zgradba bo uničena.
6. In krivica se bo spet dovršila na zemlji, in vsa dejanja krivice in nasilja, in prestopek bo prevladal v dvojni meri.
7. Ko pa se bodo greh, krivica in bogokletstvo namnožili, nasilje v vseh vrstah dejanj, odpadništvo, prestopki in nečistost, bo nad vsemi temi prišla velika kazen z neba in sveti Gospod bo prišel z jezo in kaznijo, da bi izvršil sodbo na zemlji.
8. V tistih dneh bo nasilje iztrebljeno iz svojih korenin in korenine krivice skupaj z zvijačo, in bodo uničeni izpod neba.
9. In vsi maliki poganov bodo zapuščeni in templji bodo požgani z ognjem, in odstranili jih bodo z vse zemlje, in vrženi bodo v sodbo ognja, in bodo propadli v jezi in hudi sodbi za vedno.
10. Pravični bodo vstali iz svojega spanca in modrost bo vstala in jim bo dana.
11. In potem bodo korenine krivice odrezane in grešniki bodo pokončani z mečem ... bodo iztrebljeni izmed bogoklevnih na vsakem kraju, in tisti, ki načrtujejo nasilje in ki preklinjajo, bodo pokončani z mečem.
12. In po tem bo drug, osmi teden, teden pravičnosti, in dan mu bo meč, da se bo izvršila pravična sodba nad zatiralci in grešniki bodo izročeni v roke pravičnih.
13. In ob koncu si bodo s svojo pravičnostjo pridobili hiše in hiša bo zgrajena za Velikega Kralja v slavi na veke,
14. In vse človeštvo bo pogledalo na pot pravičnosti. In po tem, v devetem tednu, se bo pravična sodba razodela vsemu svetu, in vsa dela brezbožnih bodo izginila z vse zemlje in svet bo zapisan v uničenje.

15. In po tem, v desetem tednu sedmega dela, bo velika večna sodba, v kateri bo izvršil maščevanje med angeli.
16. In prvo nebo bo odšlo in prešlo, in pojavilo se bo novo nebo, in vse sile nebes bodo dale sedmero svetlobo.
17. In potem bodo mnogi tedni brez števila na veke, in vsi bodo v dobroti in pravičnosti, in greh se ne bo več omenjal na veke.
18. In sedaj vam povem, sinovi moji, in vam pokažem poti pravičnosti in poti nasilja. Da, spet vam jih bom pokazal, da boste vedeli, kaj se bo zgodilo.
19. In zdaj, poslušajte me, sinovi moji, in hodite po stezah pravičnosti in ne hodite po stezah nasilja; kajti vsi, ki hodijo po stezah krivice, bodo za vedno pogubljeni.«

POGLAVJE 92

1. Knjiga, ki jo je napisal Enoh – Enoh je resnično napisal ta popoln nauk modrosti, ki ga hvalijo vsi ljudje in je sodnik vse zemlje za vse moje otroke, ki bodo prebivali na zemlji. In za prihodnje rodove, ki bodo spoštovali pravičnost in mir.
2. Naj se vaš duh ne vznemirja zaradi časov, kajti Sveti in Veliki je vsemu določil dneve.
3. Pravični bo vstal iz spanca, vstal bo in hodil po stezah pravičnosti, in vsa njegova pot in pogovor bosta v večni dobroti in milosti.
4. Pravičnemu bo milostljiv in mu bo dal večno pravičnost, dal mu bo moč, da bo obdarjen z dobroto in pravičnostjo. In hodil bo v večni luči.
5. In greh bo za vedno izginil v temi in od tistega dne se ne bo več videl na veke.

POGLAVJE 93

1. In potem je Enoh tako dal kot začel pripovedovati iz knjig. In Enoh je rekel: »Glede otrok pravičnosti in izvoljencev sveta in rastline poštenosti bom govoril te stvari, da, jaz, Enoh, vam jih bom oznanil, sinovi moji:«
2. Po tem, kar se mi je prikazalo v nebeškem videnju, in kar sem spoznal po besedi svetih angelov in se naučil z nebeških tablic.«
3. In Enoh je začel pripovedovati iz knjig in rekel: »Rodil sem se sedmega v prvem tednu, ko sta še trajali sodba in pravičnost.«
4. In za menoj bo v drugem tednu nastala velika hudobija in prevara bo vzklila; in v njej bo prvi konec. In v njej bo človek rešen; in ko bo končana, bo zrasla krivica in za grešnike bo postavljen zakon.
5. In po tem, v tretjem tednu ob njegovem koncu, bo mož izvoljen kot rastlina pravične sodbe, in njegovo potomstvo bo postalo rastlina pravičnosti za vedno.
6. In po tem, v četrtem tednu, ob njegovem koncu, se bodo prikazovala videnja svetih in pravičnih, in postava za vse rodove in zanje bo postavljena ograja.
7. In po tem, v petem tednu, ob njegovem koncu, bo hiša slave in gospostva zgrajena za vedno.
8. In po tem, v šestem tednu, bodo vsi, ki bodo v njem živeli, oslepljeni in srca vseh bodo brezbožno zapustila modrost. In v njem se bo povzpel človek; in ob njegovem koncu bo hiša gospostva požgana z ognjem in ves rod izbrane korenine bo razkropljen.
9. In po tem, v sedmem tednu, bo vstala odpadniška generacija, in veliko bo njenih dejanj in vsa njena dejanja bodo odpadniška.
10. In ob njegovem koncu bodo izvoljeni, Izvoljeni pravični iz večne rastline pravičnosti, Da prejmejo sedemkratno navodilo o vsem Njegovem stvarstvu.
11. Kajti kdo je izmed vseh človeških otrok, ki je sposoben slišati glas Svetega, ne da bi se pri tem vznemiril? In kdo lahko dojema njegove misli? In kdo je tam, ki lahko gleda vsa nebeška dela?
12. In kako bi lahko obstajal nekdo, ki bi lahko gledal nebesa, in kdo je tam, ki bi lahko razumel nebeške stvari in videl dušo ali duha ter bi lahko o tem povedal, ali pa se povzpel in videl vse njihove cilje in o njih razmišljal ali delal podobno?
13. In kdo izmed vseh ljudi bi lahko vedel, kakšna je širina in dolžina zemlje, in komu je bila pokazana mera vseh teh?
14. Ali pa je kdo, ki bi lahko razločil dolžino neba in njegovo višino, na čem je utemeljeno, koliko je zvezd in kje počivajo vsa svetila?

POGLAVJE 94

1. In sedaj vam pravim, sinovi moji, ljubite pravičnost in hodite po njej; kajti poti pravičnosti so vredne sprejemanja, poti krivice pa bodo nenadoma uničene in izginile.
2. In nekaterim ljudem neke generacije se bodo razkrile poti nasilja in smrti, in se bodo jima izogibali in jima ne bodo sledili.
3. In sedaj vam pravičnim pravim: Ne hodite po stezah hudobnosti in ne po stezah smrti in se jim ne približujte, da ne boste pogubljeni.
4. Iščite in izberite si pravičnost in izvoljeno življenje ter hodite po stezah miru, in živeli boste in vam bo uspevalo.
5. In trdno hranite moje besede v mislih svojih src in ne dovolite, da se izbrišejo iz vaših src. Kajti vem, da bodo grešniki skušali ljudi, da bi zlobno prosili modrost, tako da se zanjo ne bo našlo mesta in nobena skušnjava ne bo izginila.
6. Gorje tistim, ki gradijo krivico in zatiranje ter postavljajo prevaro kot temelj, kajti nenadoma bodo porušeni in ne bodo imeli miru.
7. Gorje tistim, ki si hiše gradijo z grehom, kajti z vseh temeljev bodo porušeni in padli pod mečem. In tisti, ki si zlato in srebro pridobivajo v sodbi, bodo nenadoma pogubljeni.
8. Gorje vam, bogati, ker ste zaupali v svoje bogastvo in se boste od bogastva svojega oddaljili, ker se niste spomnili Najvišjega v dneh svojega bogastva.
9. Zagrešili ste bogokletje in krivico ter se pripravili na dan klanja, na dan teme in na dan velike sodbe.
10. Tako vam govorim in vam oznanjam: Stvarnik vas bo strmoglavil in ob vašem padcu ne bo usmiljenja. Vaš Stvarnik se bo veselil vašega uničenja.
11. In pravični tvoji bodo v tistih dneh v sramoto grešnikom in brezbožnikom.

POGLAVJE 95

1. O, da bi bile moje oči kakor oblak voda, da bi jokal nad vami in izlil solze svoje kakor oblak voda: da bi si odpočil od stiske srca svojega!
2. Kdo vam je dovolil, da se ukvarjate s sramoto in hudobijo? Zato vas bo doletela sodba, grešniki.
3. Ne bojte se grešnikov, pravični, kajti Gospod jih bo spet izročil v vaše roke, da jih boste sodili po svojih željah.
4. Gorje vam, ki izrekate prekletstva, ki jih ni mogoče preklicati! Zaradi vaših grehov bo ozdravljenje daleč od vas.
5. Gorje vam, ki bližnjemu svojemu maščujete s hudim, kajti povrnjeno vam bo po vaših delih.
6. Gorje vam, lažnive priče, in tistim, ki pretehtate krivico, kajti nenadoma boste pogubljeni.
7. Gorje vam, grešniki, ker preganjate pravične; kajti izročeni boste in preganjani zaradi krivice in njen jarem bo težak nad vami.

POGLAVJE 96

1. Upajte, pravični, kajti grešniki bodo nenadoma poginili pred vami in gospodovali boste nad njimi po svojih željah.
2. In na dan stiske grešnikov se bodo vaši otroci vzpenjali in dvigali kakor orli, in vaše gnezdo bo višje od jastrebov, in vzpenjali se boste in vstopili v razpoke zemlje in v skalne razpoke za vedno kakor zajci pred krivičniki, in sirene bodo vzdihovale zaradi vas - in jokale.
3. Zato se ne bojte, vi, ki ste trpeli; kajti ozdravljenje bo vaš delež, in svetla luč vas bo razsvetlila, in glas počitka boste slišali z neba.
4. Gorje vam, grešniki, kajti vaše bogastvo vas dela podobne pravičnikom, vaša srca pa vas obsojajo, da ste grešniki, in to dejstvo bo pričevanje proti vam v spomin na vaša hudobna dejanja.
5. Gorje vam, ki požirate najboljše zrnje pšenice in pijete vino iz velikih čaš in s svojo močjo teptate ponižne.
6. Gorje vam, ki pijete vodo iz vsakega studenca, kajti nenadoma boste pogubljeni in oveneli, ker ste zapustili studenec življenja.
7. Gorje vam, ki delate krivico, prevaro in kletev! To vam bo v spomin na hudo.
8. Gorje vam, mogočni, ki z močjo zatirate pravične! Kajti dan vašega pogubljenja prihaja. V tistih dneh bodo pravičnim prišli mnogi in dobri dnevi, na dan vaše sodbe.

POGLAVJE 97

1. Verjemite, pravični, da bodo grešniki postali sramota in pogubljeni na dan krivice.
2. Vedite, grešniki, da se Najvišji spominja vaše pogube in da se nebeški angeli veselijo vaše pogube.
3. Kaj boste storili, grešniki, in kam boste zbežali na dan sodbe, ko boste slišali glas molitve pravičnih?
4. Da, kakor oni se vam bo godilo, proti katerim bo ta beseda pričevanje: "Bili ste tovariši grešnikov."
5. In v tistih dneh bo molitev pravičnih dosegla Gospoda in za vas bodo prišli dnevi vaše sodbe.
6. In vse besede vaše krivice bodo prebrane pred Velikim Svetim, in vaši obrazi bodo pokriti s sramoto, in On bo zavrnil vsako delo, ki temelji na krivici.
7. Gorje vam, grešniki, ki živite sredi oceana in na suhem, katerih spomin je hudoben proti vam.
8. Gorje vam, ki si s krivico pridobivate srebro in zlato in pravite: »Obogatili smo se z bogastvom in imamo imetje; pridobili smo vse, kar smo si želeli.«
9. In zdaj storimo, kar smo se odločili: kajti nabrali smo srebra in veliko je kmetov v naših hišah. In naše žitnice so polne kakor vode,
10. Da, in kakor voda bodo odtekale vaše laži; kajti vaše bogastvo ne bo ostalo, ampak se bo hitro dvignilo od vas; kajti vse ste si pridobili v krivici in boste izročeni velikemu prekletstvu.

POGLAVJE 98

1. In zdaj vam prisegam, modrim in neumnim, kajti na zemlji boste imeli mnogotere izkušnje.
2. Kajti moški si boste nadeli več okrasja nego ženska in pisana oblačila bolj nego devica. V kraljevstvu, v veličini in moči, v srebru, v zlatu in v škrlatu, v sijaju in hrani se bodo razlivali kakor voda.
3. Zato jim bo manjkalo nauka in modrosti in bodo zaradi tega propadli skupaj s svojim imetjem; in z vso svojo slavo in sijajem, in v sramu in v klanja in v veliki revščini, njihovi duhovi bodo vrženi v ognjeno peč.
4. Prisegel sem vam, grešniki, kakor gora ni postala sužnja in hrib ni postala dekla ženske, tako tudi greh ni bil poslan na zemljo, ampak ga je človek sam ustvaril, in pod velikim prekletstvom bodo padli tisti, ki ga storijo.
5. Ženi ni bila dana nerodovitnost, ampak zaradi dejanj svojih rok umre brez otrok.
6. Prisegel sem vam, grešniki, pri Svetem Velikem, da so vsa vaša hudobna dejanja razkrita v nebesih in da nobeno od vaših zatiralskih dejanj ni prikrito in skrito.
7. In ne misli v svojem duhu in ne reci v svojem srcu, da ne veš in da ne vidiš, da je vsak greh vsak dan zapisan v nebesih v navzočnosti Najvišjega.
8. Odslej veste, da je vse vaše zatiranje, s katerim ga zatirate, zapisano vsak dan do dneva vaše sodbe.
9. Gorje vam, bedaki, kajti zaradi svoje neumnosti boste pogubljeni; in prestopite zoper modre, zato sreča ne bo vaš delež.
10. In sedaj vedite, da ste pripravljeni na dan pogube: zato ne upajte živeti, grešniki, ampak boste odšli in umrli; kajti ne poznate odkupnine; kajti pripravljeni ste na dan velike sodbe, na dan stiske in velike sramote za vaše duše.
11. Gorje vam, trmasto srce, ki delate hudobijo in jeste kri! Od kod imate dobre stvari za jesti in piti in se nasititi? Od vseh dobrih stvari, ki jih je Gospod, Najvišji, obilno razdelil na zemlji, zato ne boste imeli miru.
12. Gorje vam, ki ljubite krivična dela! Zakaj upate na srečo zase? Vedite, da boste izročeni v roke pravičnih in da vam bodo odsekali vratove in vas ubili, ne da bi se vam usmilili.
13. Gorje vam, ki se veselite stiske pravičnih, kajti grob vam ne bo izkopan.
14. Gorje vam, ki zaničujete besede pravičnih, kajti ne boste imeli upanja na življenje.
15. Gorje vam, ki zapisujete lažne in brezbožne besede, kajti svoje laži zapisujete, da bi jih ljudje slišali in brezbožno ravnali s svojim bližnjim.

16. Zato ne bodo imeli miru, ampak bodo umrli nenadne smrti.

POGLAVJE 99

1. Gorje vam, ki se ukvarjate z brezbožnostjo in se hvalite z lažmi ter jih poveličujete: pogubljeni boste in srečnega življenja ne boste imeli.
2. Gorje tistim, ki izkrivljajo besede pravičnosti in prestopajo večno postavo ter se spreminjajo v to, kar niso bili, v grešnike! Poteptani bodo po zemlji.
3. V tistih dneh se, pravični, pripravite, da boste svoje molitve povzdignili v spomin in jih postavili kot pričevanje pred angele, da bodo oni postavili greh grešnikov v spomin pred Najvišjega.
4. V tistih dneh se bodo narodi prebudili in družine narodov bodo vstale na dan pogube.
5. Tiste dni bodo šli ubogi in vzeli svoje otroke, jih zapustili, da bodo njihovi otroci zaradi njih propadli. Zapustili bodo svoje otroke, ki so še dojenčki, in se ne bodo vrnili k njim in se ne bodo usmilili svojih ljubljenih.
6. In spet vam prisežem, grešniki, da je greh pripravljen za dan nenehnega prelivanja krvi.
7. In tisti, ki častijo kamenje in nagrobnike iz zlata in srebra in lesa in kamna in gline, in tisti, ki častijo nečiste duhove in demone ter vse vrste malikov, ki niso po spoznanju, ne bodo dobili nobene pomoči od njih.
8. Zaradi neumnosti svojih src bodo postali brezbožni in njihove oči bodo zaslepljene zaradi strahu svojih src in zaradi prikazni v njihovih sanjah.
9. Zaradi tega bodo postali brezbožni in strahopetni, kajti vse svoje delo bodo opravili v laži in bodo častili kamen. Zato bodo v hipu poginili.
10. Blagor vsem, ki v tistih dneh sprejemajo besede modrosti in jih razumejo, se držijo poti Najvišjega in hodijo po poti njegove pravičnosti, ne postanejo brezbožni z brezbožniki, kajti rešeni bodo.
11. Gorje vam, ki širite hudobijo med svojimi bližnjimi, kajti v šeolu boste pobiti.
12. Gorje vam, ki delate prevarantske in lažne ukrepe, in tistim, ki povzročate grenkobo na zemlji, kajti zaradi tega bodo popolnoma pokončani.
13. Gorje vam, ki gradite svoje hiše s težkim delom drugih in vsi njihovi gradbeni materiali so opeke in kamni greha; povem vam, da ne boste imeli miru.
14. Gorje tistim, ki zavračajo mero in večno dediščino svojih očetov in katerih duše hodijo za maliki, kajti ne bodo imeli počitka.
15. Gorje tistim, ki delajo krivico in pomagajo pri zatiranju ter morijo svoje bližnje do dneva velike sodbe.
16. Zakaj on bo vrgel vašo slavo in vam prinesel stisko v srca, razvnel svojo silno jezo in vas vse pokončal z mečem; in vsi sveti in pravični se bodo spomnili vaših grehov.

POGLAVJE 100

1. In v tistih dneh bodo na enem mestu očetje skupaj s sinovi udarjeni in bratje bodo drug z drugim padali v smrt, dokler ne bodo potoki tekli z njihovo krijo.
2. Kajti človek ne bo odvrnil roke od umora svojih sinov in sinov svojih sinov, in grešnik ne bo odvrnil roke od svojega častitljivega brata: od zore do sončnega zahoda bodo drug drugega pobijali.
3. In konj bo hodil do prsi v krvi grešnikov, in voz bo potopljen do svoje višine.
4. Tiste dni se bodo angeli spustili v skrivne prostore in zbrali na enem mestu vse, ki so povzročili greh. Najvišji bo vstal na dan sodbe, da izvrši veliko sodbo med grešniki.
5. In nad vsemi pravičnimi in svetimi bo postavil varuhe izmed svetih angelov, da jih bodo varovali kakor zenico očesa, dokler ne bo končal vse hudobije in vsega greha. In čeprav pravični dolgo spijo, se nimajo česa bati.
6. In tedaj bodo otroci zemlje videli modre v varnosti in razumeli bodo vse besede te knjige ter spoznali, da jih njihovo bogastvo ne bo moglo rešiti, ko bodo njihovi grehi odpravljeni.
7. Gorje vam, grešniki, na dan hude stiske, ki stiskate pravične in jih žgete z ognjem! Po svojih delih boste povrnjeni.
8. Gorje vam, trmasti v srcu, ki snujete hudobijo! Zato vas bo preplavil strah in ne bo vam nikogar, ki bi vam pomagal.
9. Gorje vam, grešniki, zaradi besed vaših ust in zaradi dejanj vaših rok, ki jih je storila vaša brezbožnost! V plamenih, ki gorejo hujše od ognja, boste zgoreli.
10. In sedaj vedite, da bo od angelov v nebesih povprašal o vaših dejanjih, od sonca in lune in zvezd o vaših grehih, ker na zemlji izvršujete sodbo nad pravičnimi.
11. In poklical bo za pričo proti tebi vsak oblak in meglo, roso in dež; kajti vse to bo zaradi tebe zadržano, da ne bo prišlo nate, in spomnilo se bo tvojih grehov.
12. In zdaj dajte darove dežju, da ne bo zadržan, da bi padel na vas, niti rosi, ko bo od vas prejela zlato in srebro, da bo lahko padla.
13. Ko vas zadene slana in sneg z mrazom in vse snežne nevihte z vsemi nadlogami, v tistih dneh ne boste mogli obstati pred njimi.

POGLAVJE 101

1. Opazujte nebo, otroci nebes, in vse delo Najvišjega, bojte se ga in ne delajte hudega v njegovi navzočnosti.
2. Če zaradi vas zapre nebeška okna in prepreči dežju in rosi, da bi padala na zemljo, kaj boste potem storili?
3. Če pa pošlje svojo jezo nad vas zaradi vaših dejanj, ga ne morete prositi, kajti govorili ste ošabne in prevzetne besede proti njegovi pravičnosti: zato ne boste imeli miru.
4. Mar ne vidite mornarjev na ladjah, kako valovi premetavajo njihove ladje sem ter tja, jih tresejo vetrovi in so v hudi stiski?
5. In zato se bojijo, ker gre vse njihovo dragoceno imetje z njimi v morje, in imajo zle slutnje v srcu, da jih bo morje pogoltnilo in bodo v njem poginili.
6. Mar ni vse morje in vse njegove vode in vse njegovo gibanje delo Najvišjega? Mar ni On postavil meja njegovim dejanjem in jih vse skupaj omejil s peskom.
7. In ob njegovem opominu se prestraši in posuši, in vse ribe v njem poginejo in vse, kar je v njem; vi pa, grešniki, ki ste na zemlji, se ga ne bojite.
8. Ali ni On ustvaril neba in zemlje in vsega, kar je v njiju? Ki je dal razumevanje in modrost vsemu, kar se giblje po zemlji in v morju?

9. Ali se mornarji na ladjah ne bojijo morja? Grešniki pa se ne bojijo Najvišjega.

POGLAVJE 102

1. V tistih dneh, ko bo nad vas poslal hud ogenj, kam boste zbežali in kje boste našli rešitev? In ko bo proti vam izrekel svojo besedo, ali se ne boste prestrašili in bali?
2. In vsi svetilnik se bodo prestrašili velikega strahu, in vsa zemlja se bo prestrašila, tresla in vznemirila.
3. In vsi angeli bodo izvršili njihove ukaze in se bodo poskušali skriti pred navzočnostjo Velike Slave. In otroci zemlje bodo trepetali in se tresli. In vi, grešniki, boste prekleti za vedno in ne boste imeli miru.
4. Ne bojte se, duše pravičnih, in upajte vi, ki ste umrli v pravičnosti.
5. In ne žaluj, če je tvoja duša v žalosti padla v šeol in če se tvoje telo v tvojem življenju ni ravnalo po tvoji dobroti, ampak čakaj na dan sodbe grešnikov in na dan prekletstva in kazni.
6. In vendar, ko umrete, grešniki govorijo nad vami: "Kakor mi umiramo, tako umirajo pravični, in kakšno korist imajo od svojih dejanj?"
7. Glejte, tako kot mi, tudi oni umirajo v žalosti in temi, in kaj imajo več kot mi? Odslej smo si enaki.
8. In kaj bodo prejeli in kaj bodo videli za vedno? Glejte, tudi oni so umrli in odslej za vedno ne bodo videli luči."
9. Povem vam, grešniki, zadovoljni ste s tem, da jeste in pijete, ropate in grešite, slačite ljudi do golega, si nabirate bogastvo in vidite dobre dni.
10. Ali ste videli pravične, kako se končajo, da se v njih ne najde nobenega nasilja do njihove smrti?
11. »Vendar so poginili in postali, kakor da jih ni bilo, in njihovi duhovi so se v stiski spustili v šeol.«

POGLAVJE 103

1. Zato ti zdaj prisegam, pravični, pri slavi Velikega, Častitljivega in Mogočnega, ki vlada, in pri Njegovi veličini ti prisegam:
2. Poznam skrivnost in bral sem nebeške tablice in videl svete knjige ter našel v njih zapisano in vklesano o njih:
3. Da so zanje pripravljene vse dobro, veselje in slava in zapisane za duše tistih, ki so umrli v pravičnosti, in da vam bo dano mnogo dobro v povračilo za vaše delo in da je vaša usoda veliko večja od usode živih.
4. In duhovi vas, ki ste umrli v pravičnosti, bodo živeli in se veselili, in njihovi duhovi ne bodo propadli, niti njihov spomin ne bo izpred obličja Velikega za vse rodove sveta: zato se ne bojte več njihove zasmehovanja.
5. Gorje vam, grešniki, ko umrete, če umrete v bogastvu svojih grehov, in vam podobni bodo rekli: 'Blagor grešnikom, ker so videli vse svoje dni.'
6. In kako so umrli v blaginji in bogastvu, in niso videli stiske ali umora v svojem življenju; in so umrli v časti, in sodba ni bila izvršena nad njimi v njihovem življenju."
7. Vedite, da bodo njihove duše potisnjene v šeol in da bodo nesrečni v svoji veliki stiski.
8. In v temo in verige in goreči plamen, kjer je huda sodba, bodo vaši duhovi vstopili; in velika sodba bo za vse rodove sveta. Gorje vam, kajti ne boste imeli miru.
9. Ne recite pravičnim in dobrim, ki so v življenju: »V svojih težavnih dneh smo se trudili in izkusili vse težave, srečali smo se z veliko hudobije in bili smo uničeni, postali smo maloštevilni in naš duh je majhen.«
10. In uničeni smo bili in nismo našli nikogar, ki bi nam pomagal niti z besedo: Mučeni in uničeni smo bili in nismo upali, da bomo videli življenje iz dneva v dan.
11. Upali smo, da bomo glava, pa smo postali rep. Trdo smo se trudili in nismo našli zadovoljstva v svojem trudu. Postali smo hrana grešnikom in krivičnikom, ki so nam naložili težak jarem.
12. Gospodovali so nad nami tisti, ki so nas sovražili in nas udarjali; in tistim, ki so nas sovražili, smo sklonili vrat, a se nas niso usmilili.
13. Želeli smo se jim umakniti, da bi se lahko rešili in našli počitek, vendar nismo našli kraja, kamor bi se lahko zatekli in bili varni pred njimi.
14. In se pritožujemo oblastnikom v naši stiski in vpijemo proti tistim, ki nas požirajo, a niso poslušali našega vpitja in niso poslušali našega glasu.
15. In pomagali so tistim, ki so nas ropali in požirali, in tistim, ki so nas naredili maloštevilne; in prikrivali so svoje zatiranje in niso nam odstranili jarma tistih, ki so nas požirali in razgnali in morili, in prikrivali so svoj umor in se niso spomnili, da so dvignili roke proti nam.

POGLAVJE 104

1. Prisežem vam, da se vas v nebesih angeli spominjajo v dobrem pred slavo Velikega: in vaša imena so zapisana pred slavo Velikega.
2. Upajte, kajti prej ste bili osramočeni zaradi bolezni in stiske, zdaj pa boste sijali kakor nebeške luči, sijali boste in videli vas bodo in odprla se vam bodo nebeška vrata.
3. In v svojem vpitju kliči po sodbi, in ta se ti bo prikazala, kajti vsa tvoja stiska bo zadela vladarje in vse, ki so pomagali tistim, ki so te plenili.
4. Bodite polni upanja in ne zavrzite svojega upanja, kajti imeli boste veliko veselje kakor nebeški angeli.
5. Kaj boste dolžni storiti? Na dan velike sodbe se vam ne bo treba skrivati in ne boste spoznani za grešnike, in večna sodba bo daleč od vas za vse rodove sveta.
6. In zdaj se ne bojte, pravični, ko vidite, da grešniki postajajo močni in uspevajo na svojih poteh: ne bodite jim tovariši, ampak se izogibajte njihovega nasilja, kajti postali boste tovariši nebeških vojsk.
7. In čeprav vi grešniki pravite: "Vsi naši grehi ne bodo poiskani in zapisani," bodo vseeno vsak dan zapisovali vse vaše grehe.
8. In sedaj vam pokažem, da luč in tema, dan in noč vidita vse vaše grehe.
9. Ne bodite brezbožni v svojih srcih in ne lažite in ne spreminjajte besed pravičnosti, niti ne obtožujte besed Svetega Velikega, da so lažne, in ne imejte v mislih svojih malikov; kajti vsa vaša laž in vsa vaša brezbožnost ne izvirata iz pravičnosti, ampak iz velikega greha.
10. In sedaj poznam to skrivnost, da bodo grešniki na mnogo načinov spreminjali in izkrivljali besede pravičnosti in govorili hudobne besede, lagali in se ukvarjali z velikimi prevarami ter pisali knjige o svojih besedah.

11. Ko pa bodo vse moje besede zapisali resnicoljubno v svojih jezikih in ničesar ne bodo spremenili ali odvzeli iz mojih besed, temveč bodo vse resnicoljubno zapisali – vse, kar sem jim najprej pričal.
12. Potem poznam še eno skrivnost, da bodo pravičnim in modrim dane knjige, da bi postale vzrok veselja, pravičnosti in veliko modrosti.
13. In dane jim bodo knjige in verjeli bodo vanje ter se jih veselili, nato pa bodo vsi pravični, ki so se iz njih naučili vseh poti pravičnosti, poplačani.«

POGLAVJE 105

1. V tistih dneh jim je Gospod naročil, naj skličejo in pričajo otrokom zemlje o svoji modrosti: Pokažite jim jo, kajti vi ste njihovi vodniki in povračilo po vsej zemlji.
2. Kajti jaz in moj sin bova za vedno združena z njimi na stezah pravičnosti v njihovem življenju; in imeli boste mir: veselite se, otroci pravičnosti. Amen.

POGLAVJE 106

1. Čez nekaj dni je moj sin Metuzalem vzel ženo svojemu sinu Lamehu in ona je z njim zanosila in rodila sina.
2. In njegovo telo je bilo belo kot sneg in rdeče kot cvet vrtnice, lasje na njegovi glavi in njegovi dolgi kodri pa beli kot volna, njegove oči pa lepe. In ko je odprl oči, je osvetlil vso hišo kakor sonce in vsa hiša je bila zelo svetla.
3. In tedaj je vstal v rokah babice, odprl usta in se pogovarjal z Gospodom pravičnosti.
4. Njegov oče Lameh se ga je prestrašil in zbežal ter prišel k svojemu očetu Metuzalemu.
5. In mu je rekel: »Rodil sem nenavadnega sina, ki je drugačen od človeka in ni podoben njemu, podoben pa je sinovom nebeškega Boga; in njegova narava je drugačna in ni podoben nam, in njegove oči so kakor sončni žarki in njegov obraz je sijajen.«
6. Zdi se mi, da ne izvira iz mene, ampak iz angelov, in bojim se, da se bo v njegovih dneh na zemlji zgodilo čudežno dejanje.
7. In zdaj, oče moj, sem tukaj, da te prosim in te rotim, da greš k Enohu, našemu očetu, in se od njega naučiš resnice, kajti njegovo bivališče je med angeli.«
8. In ko je Metuzalem slišal besede svojega sina, je prišel k meni na konec sveta; kajti slišal je, da sem tam, in je glasno zavpil, in slišal sem njegov glas in prišel sem k njemu. In rekel sem mu: 'Glej, tukaj sem, sin moj, zakaj si prišel k meni?'
9. In odgovoril je in rekel: »Zaradi velike skrbi sem prišel k tebi in zaradi vznemirljive vizije sem se približal.«
10. In sedaj, oče moj, poslušaj me: Lamehu, mojemu sinu, se je rodil sin, ki mu ni enakega, in njegova narava ni podobna človeški naravi, in barva njegovega telesa je bolj bela od snega in bolj rdeča od cveta vrtnice, in lasje na njegovi glavi so bolj beli od bele volne, in njegove oči so kot sončni žarki, in odprl je oči in nato osvetlil vso hišo.
11. In vstal je v rokah babice, odprl usta in slavil Gospoda nebes.
12. Njegov oče Lameh se je prestrašil in zbežal k meni, in ni verjel, da je iz njega izviral, ampak da je podoben nebeškim angelom; in glej, prišel sem k tebi, da mi razodeneš resnico.«
13. In jaz, Henoh, sem odgovoril in mu rekel: 'Gospod bo storil nekaj novega na zemlji in to sem že videl v videnju in ti sporočam, da so v rodu mojega očeta Jereda nekateri nebeški angeli prestopili Gospodovo besedo.'
14. In glejte, grešijo in prestopajo postavo ter se združujejo z ženskami in grešijo z njimi, in se z nekaterimi od njih poročijo in z njimi spočnejo otroke.
15. In na zemlji bodo rodili velikane, ne po duhu, temveč po mesu, in na zemlji bo velika kazen in zemlja bo očiščena vse nečistosti.
16. Da, prišlo bo veliko uničenje po vsej zemlji in bosta potop in veliko uničenje eno leto.
17. In ta sin, ki se ti je rodil, bo ostal na zemlji in njegovi trije otroci bodo z njim rešeni. Ko bo vse človeštvo na zemlji umrlo, bo on in njegovi sinovi rešeni.
18. In sedaj povej svojemu sinu Lamehu, da je tisti, ki se je rodil, v resnici njegov sin, in daj mu ime Noe, kajti ostal ti bo, in on in njegovi sinovi bodo rešeni pred uničenjem, ki bo prišlo na zemljo zaradi vsega greha in vse krivice, ki se bo zgodila na zemlji v njegovih dneh.
19. In potem bo še več krivice, kot se je prvič zgodila na zemlji; kajti poznam skrivnosti svetih; kajti On, Gospod, mi jih je razodel in me obvestil, in prebral sem jih v nebeških tablicah.

POGLAVJE 107

1. In videl sem na njih zapisano, da bodo rod za rodom prestopali, dokler ne nastane rod pravičnosti, in prestopek bo izničen in greh izgine z zemlje in pride nanjo vse dobro.
2. In sedaj, sin moj, pojdi in povej svojemu sinu Lamehu, da je ta sin, ki se je rodil, resnično njegov sin in da to ni laž.«
3. In ko je Metuzalem slišal besede svojega očeta Enoha – kajti ta mu je vse na skrivaj razodel – se je vrnil in mu jih razodel ter sinu dal ime Noe; kajti on bo tolažil zemljo po vsem uničenju.

POGLAVJE 108

1. Druga knjiga, ki jo je Enoh napisal za svojega sina Metuzalema in za tiste, ki bodo prišli za njim in se v poslednjih dneh držali postave.
2. Vi, ki ste delali dobro, boste čakali na tiste dni, dokler ne bo konec tistim, ki delajo hudo, in konec moči prestopnikov.
3. In resnično počakajte, da greh mine, kajti njihova imena bodo izbrisana iz knjige življenja in iz svetih knjig in njihovo potomstvo bo za vedno uničeno in njihovi duhovi bodo pobiti in bodo jokali in žalovali na kraju, ki je kaotična divjina, in v ognju bodo goreli; kajti tam ni zemlje.
4. In tam sem videl nekaj podobnega nevidnemu oblaku; kajti zaradi njegove globine nisem mogel pogledati čez, in videl sem plamen ognja, ki je močno gorel, in stvari, podobne sijočim goram, ki so krožile in se premikale sem ter tja.
5. In vprašal sem enega od svetih angelov, ki je bil z menoj, in mu rekel: 'Kaj je ta sijoča stvar? Saj to ni nebo, ampak le

plamen gorečega ognja in glas joka in vpitja in objokovanja in močne bolečine.'
6. In mi je rekel: »Ta kraj, ki ga vidiš, – sem so vrženi duhovi grešnikov in bogokletnikov, tistih, ki delajo hudobijo, in tistih, ki izkrivljajo vse, kar je Gospod govoril po ustih prerokov – celo stvari, ki se bodo zgodile.«
7. Nekateri od njih so namreč napisani in vpisani zgoraj v nebesih, da bi jih angeli lahko prebrali in vedeli, kaj se bo zgodilo grešnikom in duhovom ponižnih, tistim, ki so trpeli svoja telesa in so bili od Boga poplačani, in tistim, ki so jih hudobni ljudje osramotili:
8. Ki ljubijo Boga in niso ljubili ne zlata ne srebra ne nobenih dobrin sveta, ampak so svoja telesa izročili mukam.
9. Ki od svojega nastanka niso hrepeneli po zemeljski hrani, ampak so vse imeli za minljiv dih in so živeli v skladu s tem, in Gospod jih je zelo preizkušal in njihovi duhovi so se izkazali za čiste, da bi slavili njegovo ime.
10. In vse blagoslove, ki so jim namenjeni, sem opisal v knjigah. In določil jim je povračilo, ker so se izkazali za takšne, ki so ljubili nebesa bolj kot svoje življenje na svetu, in čeprav so jih teptali hudobni ljudje in so od njih doživeli zmerjanje in preklinjanje ter bili osramočeni, so me vseeno slavili.
11. In sedaj bom poklical duhove dobrih, ki pripadajo generaciji luči, in preobrazil bom tiste, ki so se rodili v temi, ki v mesu niso bili nagrajeni s takšno častjo, kot si jo zasluži njihova zvestoba.
12. In v sijoči luči bom pripeljal tiste, ki ljubijo moje sveto ime, in vsakega bom posadil na prestol njegove časti.
13. In sijali bodo brez števila časov, kajti pravičnost je Božja sodba, kajti zvestim bo dal zvestobo v prebivališču pravih poti.
14. In videli bodo tiste, ki so bili rojeni v temi, kako so bili vodeni v temo, medtem ko bodo pravični zasijali.
15. In grešniki bodo glasno vpili in jih videli sijoče, in res bodo šli tja, kamor so jim predpisani dnevi in letni časi.'